

85. møde

Fredag den 25. april 2003 kl. 10.00

Dagsorden

1) Første behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om TV 2/DANMARK A/S.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 3/4 2003).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Ændringer som følge af lov om TV 2/DANMARK A/S).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 3/4 2003).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 2/4 2003).

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om et nyt kapitel i udlændingeloven om store flygtningestrømme som følge af krig eller krigslignende tilstande.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 18/3 2003).

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 107:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod våbentransporter.

Af Søren Søndergaard (EL) og Line Barfod (EL).

(Fremsat 11/3 2003).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om delvis afskaffelse af dommeres adgang til privat bibe-skæftigelse.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.

(Fremsat 18/3 2003).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlem af Folketinget Troels Lund Poulsen har meddelt mig, at han ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra c, fra og med den 29. april 2003 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlem af Folketinget Søren Søndergaard har meddelt mig, at han på grund af udsendelse i offentligt hverv ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 5. maj 2003 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlemmer af Folketinget Jette Bergenholz Baustrup (S) og Sandy Brinck (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til børn med psykisk syge forældre. (Beslutningsforslag nr. B 161).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om TV 2/DANMARK A/S.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 3/4 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Ændringer som følge af lov om TV 2/DANMARK A/S).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 3/4 2003).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Det ville jo nok være en overraskelse af dimensioner, hvis jeg stillede mig herop og sagde, at vi

ikke kunne støtte de to forslag, L 211 og L 212, og sådan en overraskelse ønsker jeg ikke at leve-re. Nu ser hr. Søndergaard skuffet ud, men så-dan er det.

Derudover synes jeg ikke, at jeg kan tilføje så meget mere i forhold til de mange debatter, vi har haft. Jeg vil selvfølgelig gerne diskutere, hvis nogen har spørgsmål i forhold til privatiseringen af TV 2, og tage debatten, men jeg skal ikke fra min side gøre den debat unødigt længe-re, eftersom der er sagt mangt og meget.

Jeg tror ikke, at der er mange, hverken i det her hus eller uden for huset, der er i tvivl om, at Venstre naturligvis er varme tilhængere af en privatisering af TV 2. Vi støtter naturligvis for-slagene.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det kan jo synes en smule bemærkelsesværdigt, at vi i dag står over for en af de største kulturpo-litiske forandringer i mange år, nemlig en hurtig privatisering af TV 2, og at man fra det største regeringsparti ikke ønsker at bruge taletiden til at forklare danskerne, hvorfor det er den land-vinding, som regeringen påstår det er.

Det synes bemærkelsesværdigt, at der ikke skulle være flere ubesvarede spørgsmål til de lovforslag, der ligger. Jeg vil da i hvert fald ger-ne have lov til at spørge hr. Jens Rohde om, hvordan regeringen har tænkt sig at sikre, at danskerne ikke på sigt får et ringere TV 2.

Kan vi i dag eksempelvis få en garanti for, at der ikke kommer lempeligere regler, når det gælder reklamer? At der ikke kommer lempeli-gere regler, når det gælder breaks? At man heller ikke i fremtiden vil fortolke den public service-kontrakt, der ligger, lempeligere med ringere tv som følge?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Når jeg ikke bruger mere af min taletid, er det, fordi ting ikke nødvendigvis bliver rigtigere af at blive gentaget og gentaget. Jeg har sagt man-ge ord fra denne talerstol om privatiseringen af TV 2, og dem står jeg fuldt inde for, og fru Mette Frederiksen kender dem også.

Jeg kan ikke stå her og give nogen garantier om reklameregler eller andre regler i år 2020, 2030 eller 2040, for det afhænger fuldstændig af, hvilket folketingsflertal der træffer hvilke be-slutninger herinde. Så det har jeg ikke nogen mulighed for at give nogen garantier for. Det af-

hænger fuldstændig af, hvad et flertal i Folketin-get beslutter.

Jeg kan bare sige, at vi ikke har nogen planer om yderligere liberaliseringer. Hele den liberali-seringsdel i forhold til reklamerne har ikke som sådan noget med TV 2 at gøre. Det har vi bare gjort, fordi det er hensigtsmæssigt, at der er no-genlunde fælles regler i Europa om reklamereg-lerne.

Må jeg så ikke igen i forhold til TV 2 og deres udsendelsesvirksomhed spørge, for det svar har jeg nemlig aldrig fået: Hvad er det for nogle pro-grammer, som man er så utrolig bange for at mis-te på TV 2?

Kl. 10.05

Er det »Home & Away«, »Lille doktor på prærien«, »Blomsterbørns børn«, »Roseanne«, »Melrose Place«, »Beverly Hills«, »Et umage par«, »Kidchen«, »Mars Attacks!«, »Mit sande Jeg«, »Chasing Amy«, »Det store lærred«, »Skjulte længsler«? Stort set amerikansk det he-le. Er det de programmer, som man er så bange for at miste på TV 2?

Jeg kan i hvert fald sige, at et yderligere kom-mercialiseret TV 2 formentlig ville blive ved med at sende de programmer – det har jeg en ret stor forventning om – fordi TV 2's program-flade i dag er bygget op om, at TV 2 reelt er en et hundrede procent kommerciel virksomhed, der er nødt til at handle et hundrede procent på markedsvilkår.

Hvad er det for nogle programmer, man er så bange for at miste?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Naturligvis kan hr. Jens Rohde ikke garantere for, hvad et kommende socialistisk flertal i Fol-ketinget vil vedtage. Det har jeg fuld forståelse for, og det er vi sådan set også glade for at han ikke kan udstede garanti om.

Det interessante er jo, om hr. Jens Rohde kan udstede en garanti for sin egen holdning. Kan hr. Jens Rohde heroppefra give en garanti om, at hr. Jens Rohde ikke vil bidrage til at lave lempe-ligere reklameregler og forringe på alle de områ-der, som fru Mette Frederiksen nævnte? Det er det interessante spørgsmål.

Vi er jo enige om, at meget af det, der bliver bragt i TV 2 i dag, er noget møg. Det er vi fuld-stændig enige om. Men er vi også enige om, at vi ved en privatisering af TV 2 afskriver os mulig-heden for at gøre det bedre? Vi afskriver os, Fol-ketinget afskriver sig muligheden for at træffe

nogle beslutninger, som gør det bedre. Så længe TV 2 er en statsinstitution, har man nogle muligheder for at lægge nogle retningslinjer, som bl.a. betyder, at programbudgettet bliver bedre, og man har mulighed for at skabe nogle økonomiske rammer, som betyder, at mulighederne er bedre.

Så det, man afskriver sig, er altså ikke bare programfladen, det er også mulighederne for at gøre det bedre.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg blev inspireret af hr. Jens Rohde. Jeg har også taget Ekstra Bladets tv-program fra i går med.

Hr. Jens Rohde spørger, hvad det er for programmer, man er bange for at miste. Nu skal jeg fortælle, hvad det er for programmer, jeg er bange for at få: TvDanmark 2 fra i går: »Glamour«, »Kaos i familien«, »Hænderne fulde«, en amerikansk komedieserie, »Super Mr. Cooper«, en amerikansk komedieserie, osv. osv.

Nu skal jeg læse op, hvad der var i TV 2 i går aftes. Vi starter med kl. 18.00-Nyhederne, Finans og Sporten, Regionale nyheder, Vejret, Go' aften Danmark, Nyhederne, Regionalprogram, »Den 6. sans«, »Helt Solgt!« og damehåndbold. Det er udelukkende danske programmer.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg er såmænd helt enig med hr. Jens Rohde, når han siger, at der på nuværende tidspunkt er blevet sagt alt det, der faktisk kan siges, at det er de samme ting, vi kommer frem med igen og igen, og derfor havde hr. Jens Rohde så heller ikke så mange kommentarer til lovforslagene. Det synes jeg egentlig er fint nok, for vi kender udmærket hr. Jens Rohdes holdning, som han har gjort opmærksom på rigtig mange gange, også herfra.

Det, der så fik mig på talerstolen, var det om, at reklamereglerne nu slet intet havde med privatiseringen af TV 2 at gøre – det synes jeg faktisk er en ny vinkel – men at det mere havde noget at gøre med, at vi skulle have ensartede regler. Men er det ikke et faktum, at de i England faktisk har nogle strammere regler, end vi nu har i Danmark? I Tyskland har de et andet sæt regler, i Norge har de et tredje sæt regler. Så hvilken ensartethed er det nu, hr. Jens Rohde taler om?

Vi må jo sige, at vi er blevet meget lempelige i Danmark, især når det gælder reklamer i for-

hold til børn og unge, hvilket jeg også har sagt rigtig mange gange herfra. Så vi har vel ikke fået den ensartethed, som hr. Jens Rohde nu pludselig siger er argumentet for, at vi skulle have en liberalisering på det område.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det handler lidt om, at jeg synes, det er absurd, at man i Danmark kan se reklamer for f.eks. alkohol på TV 3, når man sidder og ser den kanal, og så kan man ikke se de samme på TV 2. Som om det skulle være mere skadeligt, hvis det blev vist på TV 2 end på TV 3. Det er det, der ligger til grund for min holdning i hvert fald.

Så vil jeg godt sige til hr. Naser Khader, at det der damehåndbold i går var noget møg, for Viborg tabte, og det er der, jeg er fra. Så det kunne jeg godt have undværet. Men ellers er de der programmer, »Den 6. sans« og »Helt Solgt!«, da fuldt kommercielt bæredygtige programmer.

Det er da derfor, de laver dem. De er endda sponserede. Så bare rolig, hvis hr. Naser Khader synes, at de programmer er så fantastiske, for jeg er helt sikker på, at han ikke mister dem, for der er også seere til dem. Der er efterhånden fantastisk mange seere til alle de der boligprogrammer. Det må der i hvert fald være, for der er tonsvis af dem på tv. Og fred være med det.

Jeg står sådan set ikke, når jeg læser op, og tager stilling til, hvad der er noget møg, eller hvad der ikke er noget møg – det er til hr. Søren Søndergaard. Jeg siger bare, at et kommercialiseret TV 2 også ville levere de programmer, som de gør i dag.

Afskriver man så muligheden for at gøre det bedre? Nej, det gør man ikke, for vi laver public service-kontrakter. Der er stadig væk koncessionsbetingelser.

Det er rigtigt, at vi ikke har licensen som instrument, men det er noget, hvor vi frivilligt og fra starten har sagt, at vi ikke ønsker at hæve licensen. Vi mener, at danskerne betaler så rigeligt i skat og licens i forvejen, så det instrument ønsker vi sådan set ikke at bruge alligevel.

Det kan hr. Søren Søndergaard så mene at man bør gøre. Men hvis det skal give mening, skal hr. Søren Søndergaard sætte licensen op til det dobbelte og gøre TV 2 fuldstændig uafhængigt af markedsvilkår. Vil hr. Søren Søndergaard virkelig det?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Vi ved, at det danske reklamemarked er trængt. Vi ved, at konkurrencen på tv-medier er stor. Vi ved, at tabet af licens for TV 2 alt i alt vil betyde en temmelig forringet økonomi.

Jeg kan sagtens forstå, at regeringen ikke ønsker at hæve licensen, men jeg bliver nødt til at spørge hr. Jens Rohde i dag: Betyder det, at seerne på et tidspunkt kan forvente brugerbetaling? Hvis et privat TV 2's økonomi ikke kan hænge sammen, kan vi så forvente en brugerbetaling? Eller kan vi i dag få en garanti for, at Venstre under ingen omstændigheder vil være med til at give TV 2 mulighed for at opkræve brugerbetaling?

70 pct., faktisk mere end 70 pct., af alt det tv, danskerne ser, er i dag Danmarks Radio og TV 2. Danskerne og seerne træffer aktivt et valg hver eneste dag, der i øvrigt er i direkte modstrid med regeringens planer. Hvorfor tror hr. Jens Rohde, at seerne gør det? Det er jo ikke for at se de amerikanske serier på TV 2 om eftermiddagen. Det er ikke dér, TV 2 henter sine seere hjem. Det er på nyhederne. Det er på de danske dokumentarprogrammer. Det er på debatprogrammerne. Det er på film. Det er på godt børne- ungdoms-tv.

Det eneste, vi kan sige til hr. Jens Rohde i dag, er, at når vi kigger på TV 3, som er rent kommercielt, er der ikke engang råd til at have nyheder. Er det det TV 2, hr. Jens Rohde ønsker sig?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Pointen med det, jeg nævnte, var ikke, om de er kommercielle eller ej. Det, jeg nævnte TvDanmark 2 sendte i går, var amerikanske tv-serier. Det, jeg læste op, der blev sendt på TV 2 i går aften, er udelukkende dansksprogede programmer. Hele programfladen fra kl. 18 til kl. 23.35 var udelukkende dansk. Kan vi få en garanti for, at der efter en privatisering vil være mindst lige så mange danske udsendelser og danske programmer, og at nyhederne ikke bliver forringet efter en privatisering?

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstod på hr. Jens Rohde, at han mente, det var et problem, at han tidligere ikke kunne se alkoholeklamer på TV 2, når man kunne se dem

på TV 3. Men hvad er pointen i det? Så kunne hr. Jens Rohde bare gå over på TV 3. Altså det er jo ikke noget problem.

Men jeg vil godt bekræfte over for hr. Jens Rohde, at det er Enhedslistens opfattelse, at licensen skal afskaffes og erstattes med en skattefinansiering, hvor de rigeste betaler mest og de fattigste betaler mindst. Det har været vores målsætning i mange år; det har vi sagt direkte. Vi mener, at den almindelige lønmodtager, den almindelige befolkning betaler alt for meget for tv, både TV 2 og DR. Og vi mener, at de i det her samfund, der har, betaler alt for lidt.

Så jeg kan da fuldstændig bekræfte, at det er vores opfattelse. Det betyder selvfølgelig også, at vi er villige til at sætte det bidrag op, der skal gives for at skabe noget ordentligt public service-tv. Det hænger selvfølgelig sammen med, at vi mener, at netop tv er det bedste redskab, vi har til at bevare dansk kultur, dansk musik, dansk tradition og udvikle det.

Er hr. Jens Rohde ikke enig i, at det faktisk forholder sig sådan?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er nødt til at slå fast, at uanset privatisering eller ej bliver der lavet nogle public service-kontrakter, hvor vi stiller nogle krav til TV 2, nogle krav, som endda dybest set er langt mere håndfaste end noget at det, den tidligere regering nogen sinde lavede, hvor TV 2 jo netop udviklede sig i mere og mere kommerciel retning, selv om de fik flere licenskroner.

Det her er da meget mere håndfast. Vi kan da ikke gøre det hele op i kroner og øre. Men skal man endelig gøre det, er der nu nogle muligheder for TV 2 for også at udvikle sig rent kommercielt og dermed sikre en større indtjening, så TV 2 kan levere de produkter, som vi selvfølgelig fra politisk hold selvfølgelig også forlanger af dem.

Så står fru Mette Frederiksen heroppe og siger: Vi ved, vi ved, vi ved, vi ved. Jeg kan konstatere én ting. Fru Mette Frederiksen ved mindre end intet om alt mellem himmel og jord. Det må være forklaringen på, at hun skal stå heroppe og udsende den ene løgn efter den anden. Jeg synes simpelt hen, det er for dårligt, fru Mette Frederiksen insinuerer og fortæller usandheder heroppe fra talerstolen. Det er ikke et værdigt diskussionsgrundlag, og det gider jeg slet ikke deltage i.

Formanden:

Fru Bodil Kornbek for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Man kan se alkoholreklamer på TV 3, det er korrekt. Men fordi man kan se det hos naboen, er det jo ikke det samme som at sige, at man altså også selv skal indføre det. Så som hr. Søndergaard påpeger, kan man jo se TV 3, hvis man gerne vil se alkoholreklamer.

Men det er også et faktum, at TV 3 er underlagt nogle regler, som faktisk er betydelig strammere end de regler, vi nu får i Danmark på det område, for i England har de altså nogle holdninger til alkohol- og medicinreklamer i forhold til børn og tv; man må ikke sende alkoholreklamer i England før kl. 21. Og det vil altså sige, at vi er blevet meget mere liberaliseret i Danmark, end de er i England.

Hvis man nu mener, at vi godt vil liberalisere en lille smule, hvorfor i alverden har man så ikke turdet fremsætte nogle klare holdninger og have nogle regler i forhold til børn og unge, når det drejer sig om alkohol og medicin? Det synes jeg er tankevækkende. Når man kan gøre det andre steder, er det da utroligt, at man ikke også kan gøre det her.

Og vil hr. Jens Rohde ikke godt bekræfte, at der selvfølgelig er en sammenhæng imellem liberalisering af reklamereglerne og en privatisering af TV 2?

Formanden:

Fru Mette Frederiksen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Som jeg har sagt det tidligere i dag, anser vi i Socialdemokratiet en privatisering af TV 2 med de nuværende forudsætninger for at være en af de største kulturpolitiske forandringer i mange år. Og selv om jeg er nyt folketingsmedlem, forventer jeg faktisk, at regeringen forholder sig seriøst til det her spørgsmål, benytter den nødvendige tid til at tage diskussionen både i offentligheden og i Folketingssalen.

Jeg skal selvfølgelig beklage, at hr. Jens Rohde ikke ønsker at tage den diskussion i dag. Men det ønsker vi altså stadig væk, i og med at det er

en beslutning af den karakter og med det omfang, den har.

Der bliver sagt, at de public service-kontrakter og den public service-kontrakt, der skal gælde for TV 2, er håndfast. Hvori består det håndfaste? Hvori består garantiene til danskerne for, at deres tv ikke bliver forringet? De findes jo ikke.

Kl. 10.20

Jeg har også i dag spurgt hr. Jens Rohde: Vil regeringen garantere, at regeringen på intet tidspunkt tillader TV 2 at opkræve brugerbetaling? Det har jeg ikke kunnet få svar på.

Jeg har spurgt hr. Jens Rohde i dag: Vil regeringen garantere, at der ikke kommer forringelser af public service-kontrakten? Det har jeg ikke kunnet få svar på. Kan jeg så ikke godt få det nu?

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Jens Rohde: Hvorfor kan vi ikke bare snakke ærligt om de her ting? Det kan jeg ikke forstå. Hvis vi nu tager f.eks. TV 3: TV 3 havde engang nogle nyhedsudsendelser, som sådan set var ganske udmærkede. Dem afskaffede man. Hvorfor afskaffede man dem? Fordi man var imod nyhedsudsendelser? Fordi man hellere vil have amerikanske serier? Nej, det gjorde man ikke. Man afskaffede dem, fordi der ikke var penge i nyhederne, og fordi de kostede for meget. Det var et spørgsmål om penge. Et fuldt ud privat TV 2 skal fungere på markedsvilkår og vil derfor blive udsat for den samme proces.

Så siger hr. Jens Rohde: Jamen der er public service-krav. Fuldstændig rigtigt. Hr. Jens Rohde siger: Jamen der er strenge krav til reklamer osv. Fuldstændig rigtigt. Det vil der selvfølgelig være i starten. Men i og med at den proces går i gang, hvor man bliver presset på pengepungen fra den risikovillige kapital – og jo mere risikovillig kapital, der er, jo større forrentning skal den i øvrigt også have, det er elementært – vil der komme et pres fra den kapital, fra TV 2 om, at de regler skal ændres.

Jeg må spørge hr. Jens Rohde: Er vi ikke enige om, at hvis det gør ondt på bundlinjen, vil det pres komme?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nyheder er et fantastisk godt konkurrenceparameter, det skaber nemlig seere, og det får seere til alle de andre udsendelser. Det er derfor, man lægger nyhedsudsendelserne dér, hvor man gør.

Når TV 3 afskaffede nyhedsudsendelser, var det simpelt hen, fordi de ikke kunne komme ind på markedet. De kunne ikke generere det, der skulle til. Men et af de vigtigste brands for TV 2 er deres nyhedsflade. Man skulle være en ualmindelig stupid forretningsmand, hvis man ødelægger sit bedste brand. Ualmindelig stupid. Så det tror jeg ikke på, og vi skal i hvert fald nok sørge for, at det ikke sker. Det vil jeg nemlig godt garantere.

Så siger fru Mette Frederiksen, at jeg ikke vil diskutere. Jeg tror ikke, der er et eneste folketingsmedlem eller en eneste politiker i Danmark, der har diskuteret det her mere, end jeg igennem alle årene, og ingen, ingen i dette land er formentlig i tvivl om, hvor jeg står, hvad jeg mener, hvor vi har sat vores aftryk, og hvad det er, vi vil med mediepolitikken. Det tror jeg rent faktisk ikke. Så det passer ganske enkelt ikke.

Men der er et niveau, jeg ikke gider at diskutere på. Det er, hvis det hele skal fyldes op af, at man får skudt falske motiver i skoene, at det halve af det, der bliver sagt heroppefra, er løgn, for det gider jeg simpelt hen ikke at bruge min eller Folketingets tid på at stå og forholde mig til.

For det er grotesk, hvad man skal høre fru Mette Frederiksen stå og sige heroppefra. Det er simpelt hen grotesk stort set hver gang, hun åbner munden. Jeg ved ikke, om det er, fordi det i sidste ende vil vise sig – og det er det, jeg tror fremtiden vil vise – at fru Mette Frederiksen havde og har en dårlig sag.

Formanden:

Jeg henstiller, at vi undgår at bruge ordet løgn og beskylder nogen for at lyve.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Ja, det er netop formandens henstilling, der får mig herop. Hvis jeg havde vidst, at formanden ville komme med henstillingen på nuværende tidspunkt, kunne jeg have ladet være.

Jeg vil godt som et halvgammelt medlem af det her høje Ting fremføre, at jeg synes, det er meget ubehageligt, meget beklageligt, betænkeligt for en mulig udvikling også i partiet Venstre, at vi nu to gange skal høre, at et medlem ikke gi-

der, og at vi to gange skal høre et medlem af Folketinget stå fra denne landets fineste talerstol og påstå, at et andet medlem fra en opposition er fyldt med løgn. To gange sagde hr. Jens Rohde det.

Kl. 10.25

Jeg finder det meget beklageligt og meget lidt befordrende for den forhåbentlig fornuftige og ordentlige og afbalancerede debat, vi skal have, også uanset om hr. Jens Rohde gider eller ikke gider.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jens Rohde gav udtryk for, at han nok skulle garantere, at det ikke ville gå så galt, som fru Mette Frederiksen gav udtryk for. Hvordan vil hr. Jens Rohde sikre, at denne garanti også bliver en garanti i virkelighedens verden, og at man ikke kun her fra Folketingets talerstol kan sige, at det, fru Mette Frederiksen siger, ikke er korrekt. For det var jo sådan en pæn måde at sige det på i modsætning til så meget andet, hr. Jens Rohde sagde.

Jeg tror ikke, det er, fordi hr. Jens Rohde mener, at debatten om TV 2 skal føres på denne måde. Det kan skyldes andre forhold. Jeg har set, at hr. Jens Rohdes hjemmehold i kvindehåndbold ikke var så heldige i går aftes.

Jeg beklager i øvrigt det samme, men det er jo sådan set ikke os, der skal afgøre den slags ting, og det skal i hvert fald ikke smitte af på vores debat her i Folketingssalen. Men det kan være, der var helt andre årsager til, at hr. Jens Rohde var helt oppe at køre. Jeg hørte ikke hr. Jens Rohde hele tiden, for jeg havde et andet ærinde, men jeg må indrømme, at jeg sjældent har hørt hr. Jens Rohde så højt oppe, og hr. Jens Rohde plejer jo normalt heller ikke at læse lavt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen man kan jo udtrykke sig på mange måder, jeg er bare nødt til at sige, at det er sådan, det er. Jeg synes, det er utroligt, hvad vi skal stå og høre her fra landets talerstol fra fru Mette Frederiksen, og der vil jeg have min ret til at sige, at der er simpelt hen et niveau, jeg ikke vil deltage på. Jeg vil ikke stå og svare på insinuationer, som ganske enkelt ikke er rigtige, om, at vi ligesom skulle have til formål at afskaffe det ene og det andet, når vi jo har diskuteret forudsætningerne.

Fru Mette Frederiksen stod også sidste gang og sagde fra Folketingets talerstol: Der står i rapporter, at det er forudsætningerne, at man gør sådan og sådan, selv om det ganske enkelt ikke er korrekt. Der står nemlig intet om, at det er en forudsætning, at man yderligere liberaliserer reklamereglerne, at man opkræver brugerbetaling osv.

Jeg har i øvrigt gjort det meget klart – det gjorde jeg også sidste gang – at vi i Venstre ikke vil give TV 2 lov til at opkræve brugerbetaling på deres hovedkanal, det vil vi ikke, og det burde ikke være nyt for fru Mette Frederiksen, for jeg har sagt det talrige gange, og jeg tror endda, jeg svarede fru Mette Frederiksen direkte, da hun stillede de samme spørgsmål sidste gang.

Det er derfor, man nogle gange sådan tænker: Hvad er formålet? Hvad er formålet med at stille alle de spørgsmål, hvis man overhovedet ikke vil høre efter alligevel?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det kan godt være, at hr. Jens Rohde har været ude i mange år og på mange møder at sige, hvad han mener. Han har også sagt det her. Men formålet med at have en første behandling om et lovforslag er altså en debat om de principper og det grundlag, som beslutningen i lovforslaget hviler på.

Den holdning og den attitude, hr. Jens Rohde har, er så ukvalificeret, synes jeg, og nu må vi ikke sige noget, der er stærkere, men jeg må altså sige, at Folketingets største parti, der kan sende en ordfører på denne her sag med den udemokratiske, overfladiske, højtrøvs... – undskyld – ikke kvalificerede holdning synes jeg i den grad er pinligt. Og jeg vil anbefale hr. Jens Rohde at læse i Folketingets forretningsorden, hvad en første behandling, en anden behandling og en tredje behandling betyder for et lovforslag. Og det er faktisk omkring lovforslaget, man lægger retningen for, hvad det er, loven kommer til at betyde for Danmarks befolkning.

Kl. 10.30

Formanden:

Hr. Aage Frandsen for endnu en kort bemærkning, og så henstiller jeg til samtlige at bruge en parlamentarisk sprogbrug.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Alt andet ville ligge mig meget fjernt.

Det, der netop er meningen med en første behandling, er jo, at man giver udtryk for de principielle synspunkter, og at man forholder sig principielt til lovforslagene. Der kan også være principielle ting i nogle bestemte paragraffer, som man fremdrager. Det er netop det helt afgørende ved en første behandling, at man giver udtryk for det, der er lovforslagets formål, hensigt og sådan nogle ting.

Derfor vil jeg igen spørge hr. Jens Rohde: Det, som vi er nogle der er bekymrede for, og som jeg også beder hr. Jens Rohde om at forholde sig til, er jo, hvis det nu viser sig, at markedet og udviklingen kommer til at forme sig anderledes, end ministerens lovforslag går ud fra – det kan være, at de økonomiske forudsætninger ændres, det kan være, at de markedsmæssige forhold ændres, det kan være, at der kommer andre tv-kanaler til – så er det, at hr. Jens Rohde giver en garanti, men hvordan kan man give en garanti, som har virkning på det tidspunkt?

Det synes jeg godt at hr. Jens Rohde må forholde sig til og også forholde sig til det, vi andre spørger om, og ikke kun til, at hr. Jens Rohde synes, at der er nogle her i Folketingssalen, der ikke er så kvalificerede som hr. Jens Rohde.

Formanden:

Hr. Jens Rohde får chancen nu. Værsgo, hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg svarer sådan set beredvilligt på alle de spørgsmål, som jeg får, med undtagelse af de insinuationer, som fru Mette Frederiksen er kommet med, som jeg mener er helt ude i skoven. Det er det, jeg har forholdt mig til, og det er det, jeg blev vred over, ellers har jeg sådan set svaret på både hr. Søndergaards og hr. Naser Khaders spørgsmål – pænt og stille og roligt.

Men jeg er også nødt til at sige, at der simpelt hen er grænser for, hvilket niveau man skal finde sig i. Det har ikke noget at gøre med at være kvalificeret osv.; det har noget at gøre med, hvad fru Mette Frederiksen tillader sig at stå og sige heroppefra om, hvad vi skulle have af motiver og ikke skulle have af motiver, hvad der står i rapporter og ikke står i rapporter. Det var det, jeg forholdt mig til, og det var derfor, at jeg kom lidt op at flyve, for jeg synes, at det er for dårligt. Så kan man blive fornærmet over det, fred være med det, det lever jeg så med.

Hr. Aage Frandsen stiller faktisk et meget relevant spørgsmål, nemlig: Hvad nu, hvis markedet udvikler sig anderledes, end vi håber og tror på?

For det første har vi jo sikret og vil sikre en tilbagekøbsklausul på TV 2. Hvis det skulle vise sig, at man ikke kan eller ikke vil overholde de politiske retningslinjer, som bliver udstukket – men det har jeg nu meget vanskeligt ved at forestille mig, for det er jo også et spørgsmål om, at man skal beholde seerne, og det er jo seere til TV 2's programmer, der er en god forretning – hvis det skulle udvikle sig i den retning, har vi den mulighed, at vi kan gå ind og overtage stationen igen. Det er den mulighed, der er.

Men ellers kan jeg selvfølgelig ikke sådan stå og udstede garantier om, hvordan verden ser ud om 10, 20 eller 30 år. Jeg kan bare sige, at vi står fast på, at TV 2 fortsat skal levere en programflade, der som minimum – som minimum – har det niveau, der er i dag.

Formanden:

Hr. Aage Frandsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når hr. Jens Rohde taler om et minimum, er det ud fra nogle bestemte kvalitetskriterier og ud fra public service, går jeg ud fra.

Det, der så kan blive et problem, er jo, hvis det viser sig, at markedet ændrer sig i forhold til det grundlag, som man arbejder ud fra i øjeblikket. Høje seertal gør det tiltalende, at man går i en anden retning i forhold til nogle andre seere, for det er jo ikke mængden af seere, det drejer sig om. Det er de rigtige seere, det drejer sig om, hvis man skal leve i et kommercielt marked.

Hvad er det så, hr. Jens Rohde vil gøre, hvis man siger, at man er nødt til næsten alene at satse på et ungt publikum, fordi de er købedygtige? Er det så dér, hr. Jens Rohdes garanti går ud på, at det købes tilbage? Er det det, garantien går på? Er det, vi har fået som en garanti, at i den situation, hvor TV 2 langsomt ændrer sig i retning af at satse på et helt andet publikum og siger, at man også er nødt til at slække på nyhedsudsendelser og sådan nogle ting, går hr. Jens Rohde ind og siger til kulturministeren: Nu må vi købe stationen tilbage, koste, hvad det vil?

Kl. 10.35

Formanden:

Hr. Naser Khader for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg har et spørgsmål til det med at købe det tilbage, og det er i forhold til sanktionsmulighederne. Hvor længe skal der være sort skærm? Der bliver sort skærm, for hvem skal overtage det, hvem er vi? Hvis nu de nye ejere ikke overholder forpligtelserne, køber man tilbage, men hvor længe skal der være sort skærm?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil godt tilbage til det, som fru Mette Frederiksen rejste om brugerbetaling eller risikoen for eventuel brugerbetaling. Det var nu ikke noget, der blev sagt i forbindelse med rapporternes forudsætninger, som hr. Jens Rohde fik sagt her senest, men lad det nu ligge. Vi fik her et tilsagn om, at Venstre ikke vil bidrage til brugerbetaling. Så langt så godt.

Hvis nu markedet udvikler sig og den private station presses, kunne vi så få et bud fra Venstres ordfører på, på hvilken måde man vil sikre det, der står i public service-kontrakterne om de smalle programmer, som der ikke er nogen virksomheder, der umiddelbart synes er værd at sponsere. Hvordan vil opmærksomheden fra Venstre og regeringen være med hensyn til de smalle programmer?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det samme spørgsmål kunne jeg have stillet Socialdemokraterne, da de var i regering, for jeg vil godt vide, hvor de smalle programmer på TV 2 egentlig er. Hvad er det for nogle smalle programmer på TV 2, som fru Jytte Andersen hentyder til? Jeg ved ikke, hvor de er. Jeg har ikke set dem, og jeg kan ikke komme i tanke om nogen. De er der ikke. Der er ikke smalle programmer på TV 2. Det er ganske enkelt ikke korrekt at sige, at TV 2 leverer smalle programmer. TV 2 leverer en programflade, som i dag er fuldt kommercielt bæredygtig, fordi de er nødt til det.

Jeg synes sådan set, det er fair nok, at man kan tage en diskussion om, at det er, fordi vi har den konstruktion, der hedder 80-20, altså 80 pct. reklamer og 20 pct. licens, og det må vi gøre noget ved. Fint, men så må man give TV 2 flere li-

censpenge, og så skal man give dem så mange, at de ikke er afhængig af et marked.

Vi tager egentlig blot konsekvensen af, sådan som jeg i hvert fald ser det, at TV 2 i dag er et hundrede procent kommerciel i adfærd og programflade. Alt, hele programfladen tilrettelægges ud fra en kommerciel synsvinkel, for det er man nødt til. Det er virkeligheden på stationen i dag.

Jeg vil gerne gentage og understrege, at vi ikke vil være med til, at TV 2 skal opkræve brugerbetaling. Men der er dog lidt sjov ved – det har i øvrigt også stået i alle lovtjekter, i hvert fald tidligere – at man betegner DR og TV 2, som det er i dag, som gratis tv. Er de det? Er TV 2 og Danmarks Radio gratis tv i dag? Nej, danskerne betaler verdens højeste licens, og de er endda tvunget til at betale den. Det råder vi en lille smule bod på nu, fordi en privatisering af TV 2 også betyder, at vi kan sætte licensen en lille smule ned. Det er jeg faktisk godt tilfreds med.

Kl. 10.40

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken. Næste ordfører er fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Det er muligt, at en kommende privatisering af TV 2 vil blive en succes, som hr. Jens Rohde i dag påstår. Det er bestemt også muligt, at en kommende privatisering af TV 2 vil blive en fiasko. Det er bestemt muligt, at det resultat, seerne vil få af en privatisering af TV 2, vil være ringere tv og et smallere tv-udbud i kraft af, at Danmark mister en af de få kanaler med public service.

Det er vores vurdering, og den deles af mange inden for fagkunds-kaben, at det bliver uhyre svært for et privat TV 2 at sikre kvaliteten, også selv om der ligger en public service-kontrakt.

Det danske reklamemarked er lille, konkurrencen er stor, og det bliver stadig dyrere og dyrere at producere f.eks. gode nyheder. TV 2 mister sine licensindtægter, og den kommende ejer skal jo altså også tjene penge, investeringen skal give et afkast. Det er et regnestykke, som kun de konsulentfirmaer, regeringen har rådført sig med, har set på med optimistiske øjne.

Det er det længere sigte for TV 2, der er problematisk. Jeg skal gerne medgive, at der ligger en public service-kontrakt, men jeg skal også sige, at det er meget, meget svært at forstå betydningen af en sådan public service-kontrakt.

Hvad betyder ordene, og hvordan forstås og bøjes de?

Jeg ramte vist et ømt punkt tidligere i dag, da jeg spurgte hr. Jens Rohde, hvordan regeringen ser det længere sigte for TV 2. Når jeg gjorde det, hænger det givetvis sammen med, at der ikke findes et svar på det spørgsmål. Det bliver meget, meget svært for både hr. Jens Rohde og kulturministeren at garantere danskerne et ordentligt tv 5-8-10 år frem i tiden.

Det er vores overbevisning, at den garanti for et godt tv alt andet lige er lettere at give og at påtage sig et politisk ansvar for, hvis der er en offentlig delfinansiering og dermed også et politisk ansvarsforhold i forhold til den sendeflade, der er på TV 2.

Man kunne til nød forstå regeringens privatiseringsiver, hvis regeringen tilsvarende var i tvivl om, hvad befolkningen foretrækker af tv. Men den tvivl er der jo ikke. Seerne træffer et valg hver evig eneste dag. Mere end 70 pct. af det tv, der bliver set i Danmark, er netop på DR og TV 2, ganske enkelt fordi de er bedre. Hvorfor skulle folk ellers træffe valget?

Det er derfor, vi siger nej til lovforslaget. Det er derfor, vi har været imod regeringens iver fra start. Vi vil nemlig ikke være med til at gamble med den tv-station, danskerne foretrækker. Regeringens forslag er letsindigt. Det besluttes med al hast, og det beklager kulturministeren i øvrigt også i den tekst, der ligger. Fagkunds-kaben er set med vores øjne sat uden for døren. Og al debat, også i dag, er blevet tilbagevist med, at alle undtagen regeringen er bange for forandring.

Selve det at omdanne TV 2 til et aktieselskab ligner allermost en tom øvelse, for hvad skulle fordelene være af det? Det er tydeligt, at TV 2 kun omdannes til et aktieselskab med henblik på en hurtig privatisering. En privatisering, der i vores øjne foretages på et alt for tyndt grundlag.

Har vi et tilstrækkeligt ordentligt tv i dag, ville mange sikkert spørge om. Hr. Jens Rohde har også gjort det. Nej, det har vi ikke, er selvfølgelig vores svar. Det kan sagtens blive bedre. I stedet for en hovedkulds privatisering af TV 2, kunne regeringen jo påbegynde en nødvendig fornyelse og udvikling af både DR og TV 2. Det bidrager vi gerne til. Lad os sørge for et godt dansk alternativ til de næsten 500 kanaler, der i dag er udbudt.

Set i bagklogskabens lys var det dengang i midten af 1980'erne en god idé at bryde DR's monopol. En ordentlig offentlig debat i Dan-

mark kræver en mangfoldighed af medier. Det er også derfor, at private medier selvfølgelig ikke er et onde i sig selv. Problemet er, når de private kun vælges til udelukkende af ideologiske årsager.

En hovedkuldts privatisering af TV 2, og det er det, vi mener lovforslaget lægger op til, vil være et tilbageskridt for den mangfoldighed. Vi risikerer, at de 15 år, hvor TV 2 har eksisteret, ender med at blive en parentes i en proces, hvor statslig magtkoncentration måske erstattes af privat magtkoncentration.

Kl. 10.45

Antallet af selvstændige dagblade i Danmark rasler ned, og på kryds og tværs sammensmelter medier ét efter ét. Jeg synes faktisk, vi har mærket netop den tiltagende koncentration af medier og dermed også magt netop i debatten om en privatisering af TV 2. Da næsten alle medier, især dagbladene, er potentielle købere, så har det næsten været umuligt at etablere en ordentlig offentlig debat. Det er ulykkeligt under alle omstændigheder, men det er det da især, når vi træffer en af de største kulturpolitiske ændringer i mange år.

Regeringens privatiseringstanker kan altså – og jeg siger *kan* – hurtig udvikle sig til desværre at være en dårlig forretning for vores demokrati, hvor den offentlige debat mister en selvstændig stemme og seerne deres foretrukne tv-kanal.

Hvad med den public service-kontrakt, kulturministeren netop har forhandlet med TV 2, vil nogle sikkert indvende, kan den ikke være garantien for godt fjernsyn? Hr. Jens Rohde spørger om det samme.

Det tror jeg desværre ikke den bliver. Public service-kontrakten er løst formuleret, ordene kan bøjes i hvilken retning, det skal være, og jeg frygter, at de kommende ejere hurtigt vil være så presset på økonomien, at public service-kravene bliver genstand for fri fortolkningsleg. De vil blive udhulet, og TV 2 vil blive tilsvarende ringere.

Hvad betyder public service-kontrakten egentlig? Vil kulturministeren i dag garantere, at der ikke hen ad vejen lempes i de krav, der er opstillet deri? Vil regeringen garantere, at danskerne ikke på sigt får ringere tv? Jeg tror det ikke, for den garanti er næsten umuligt at give. Men det vil være interessant at få ministerens svar på det.

I øvrigt kan det da undre, at public service-kontrakten er forhandlet i al hemmelighed.

Hvorfor har man ikke taget en åben proces om spørgsmålet? Hvorfor har man ikke spurgt danskerne om, hvad public service-tv egentlig skal være? Hvorfor har man ikke spurgt seerne? Det er trods alt seernes og befolkningens tv og ikke regeringens.

Der er alt i alt mange ubesvarede spørgsmål, og én ting er sikker: Det er stadig umuligt at få øje på, hvad en privatisering af TV 2 vil medføre af forbedringer for seerne. Vi finder det derfor ikke forsvarligt at privatisere TV 2 på det foreliggende grundlag. Dertil er der for mange ubekendte.

Lige gyldigt hvad man måtte mene om TV 2's sendeflade, som den ser ud i dag med de dertil hørende amerikanske serier, der er blevet opridset her i dag, så er det altså svært at komme uden om, at tv-stationen i dag er en af de mest centrale institutioner i vores demokrati. Derfor kræver en privatisering megen omtanke. Den omtanke ejer regeringen ikke. Derfor stemmer vi nej til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg har et par eksempler på, hvad det er, fru Mette Frederiksen egentlig siger, som ikke er korrekt.

Danmark mister en af de få kanaler, vi har med public service. Så er spørgsmålet lige: Har vi få kanaler med public service i Danmark? Nej, det har vi rent faktisk ikke. Der er jo stillet public service-krav til en lang række kanaler, også til TvDanmark med deres lokal-tv.

Der er stillet masser af public service-krav, som løbende bliver opfyldt af private, både på radio og på tv. Og vi har Danmarks Radio. Vi har endda en endog meget stærk Danmarks Radio med fire radiokanaler og to tv-kanaler.

Det bringer mig frem til, at fru Mette Frederiksen også siger, at kun private vælges til. Det er jo heller ikke korrekt. Danmarks Radio er da ikke privat. Vi fastholder en stærk Danmarks Radio med to tv-kanaler, fire radiokanaler plus en masse internetkanaler, som de laver, stadig væk med høj licens. Sådan kunne jeg blive ved.

Politisk ansvar er der ikke mere – jo, der er stadig væk et markant politisk ansvar i forhold til TV 2.

Formanden:

Men tiden tillader ikke at blive ved.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er altså udtryk for en meget optimistisk fremstilling af tv- og radioudbuddet i denne verden og herunder Danmark, når hr. Jens Rohde kan påstå, at der nærmest er en overflod af public service, og at der stilles masser af public service-krav. Det er en meget, meget, meget positiv fremstilling af tingenes tilstand.

Jeg har det meget, meget, meget fint med, at danskerne i dag har adgang til næsten 500 tv-kanaler, internettet, og der er masser af magasiner. Der er desværre ikke så mange dagblade, som man kunne ønske sig, men der er da stadig væk nogle. Der er godt nok ikke så mange uafhængige, men jeg er meget, meget glad for, at vi har et bredt medieudbud.

Kl. 10.50

Men jeg er tilsvarende glad for, at vi i det her Folketing påtager os et politisk ansvar for, at der er et alternativ til det rent kommercielle. Jeg er tilsvarende glad for, at vi i dag har et politisk ansvar for, at der er ordentligt børne- og ungdomstv, at der er gode nyhedsudsendelser, at der er god dokumentar.

Det ansvar er vi kun i stand til at løfte i kraft af, at vi har to konkurrerende public service-stationer i Danmark, TV 2 og DR, der kan udfordre hinanden, når det gælder eksempelvis nyhedsformidling, når det gælder eksempelvis film, når det gælder eksempelvis dokumentar og debat.

Det er det politiske ansvar, vi ønsker at fastholde i Folketinget. Det handler om, at vi giver danskerne et alternativ til det kommercielle og private, som selvfølgelig skal være der.

Det interessante i dag, og det er det, der sådan set er den store kulturpolitiske landvinding, er, at det er det kvalitative alternativ med nyheder, med dokumentar, med debat og med samfundsplysninger, som danskerne vælger til. Danskerne træffer et valg hver evig eneste dag, når de siger: Nej tak, vi vælger ikke de kommercielle kanaler til. Vi vælger i mere end 70 pct. af det tv, vi ser, at se på public service-kanalerne.

Det er derfor, vi faktisk må stille os undrende over for, hvorfor man, når vi har en succes med dansk tv, vil ødelægge det. Hvorfor risikere at ødelægge det? Hvorfor gamble med den tv-kanal, danskerne aktivt vælger til hver evig eneste dag? Hvorfor ikke udvikle den i stedet for?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil i hvert tilfælde sige, at man ikke kan beskyldte den tidligere regering for at have udviklet TV 2 i den retning.

Når fru Mette Frederiksen står og taler om det politiske ansvar, så er jeg nødt til at fastholde, at det er der stadig væk. Det vedkender vi os. Og så siger fru Mette Frederiksen, at public service-kontrakterne er løse formuleringer. Kan fru Mette Frederiksen ikke bekræfte, at de public service-kontrakter er langt mere klart formulerede, og at kravene til TV 2 er langt mere klart formulerede, end det nogen sinde har været tilfældet, mens fru Mette Frederiksens parti sad i regering?

Kan fru Mette Frederiksen ikke bekræfte det? Så kan man diskutere, om indholdet er det rigtige, men der har fru Mette Frederiksen jo valgt ikke at være en del af det. Fru Mette Frederiksen har heller aldrig spurgt danskerne om, hvad public service er og skal være. Men det ved danskerne godt.

Og det er rigtigt, at der er masser af seere på TV 2. Hvorfor skulle TV 2 ødelægge det? Det er da den sikre vej til, at man ikke kan tjene penge hjem. Der behøver ikke at være modstridende interesser mellem det kommercielle og det, at en kanal er interessant, for TV 2 er stadig væk kommerciel i dag.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg mener ikke, at der behøver at være en modstrid mellem kommercielle interesser og kvalitets-tv. Det er også derfor, at vi ikke principielt er imod en privatisering af TV 2.

Det, vi siger i den her debat, det, vi sagde, da vi diskuterede medieforliget, og det, vi sagde i forespørgselsdebatten for få uger siden, er: Når de økonomiske forudsætninger er så tvivlsomme og risikable, som vi mener de er, så kan vi ikke gå ud til den danske befolkning og sige, at der er et tilstrækkeligt økonomisk grundlag for at sikre kvaliteten. Det er lige præcis det, der er spørgsmålet.

Hr. Jens Rohde spørger ind til, om ikke vi fra Socialdemokratiets side kan se, at formuleringerne i public service-kontrakten er brugbare og håndfaste. Det er i hvert fald ord, der har været brugt tidligere i dag.

Lad mig prøve at læse op fra public service-kontrakten: Der skal sikres tv-programmer af høj kvalitet for børn. Tv-programmer af høj kva-

litet for børn, hvad betyder det? Hvad betyder høj kvalitet? Der skal sikres et bredt udbud af programmer omfattende nyhedsformidling, oplysning, kunst og underholdning. Er det en særlig præcis formulering: omfattende nyhedsformidling, oplysning, kunst, underholdning? Hvad er kunst, hvad er underholdning, og hvad betyder det brede udbud?

Kl. 10.55

Endvidere står der, at der skal sikres væsentlig samfundsinformation. Hvad er det? Er det specielt konkret, er det specielt håndgribeligt, er det specielt håndfast? Nej, det er det selvfølgelig ikke. De ord kan fortolkes næsten lige så bredt, som man vil det. Det, der er vores frygt, er, at netop fordi de økonomiske forudsætninger ikke er til stede, så vil en kommende ejer af TV 2 med meget stor sandsynlighed blive presset til at fortolke de her public service-krav på en ugunstig måde set med et seersynspunkt.

Jeg er enig med hr. Jens Rohde i, at de fleste potentielle ejere af TV 2 ikke ønsker et ringere TV 2. Men jeg er bange for, at den kommende ejer med de økonomiske forudsætninger, regeringen har lagt op til, vil være tvunget til det, og det kan vi ikke være bekendt over for seerne.

Formanden:

Hr. Jens Rohde for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Livet er ikke nemt, hvis man hele tiden lader sig styre af angst, og det vil vi altså ikke fra regeringens side.

Det med de optimistiske tal: Jeg anser dem ikke for specielt optimistiske. Man har lavet nogle regnestykker for et privatiseret TV 2, hvor man viser, at stationen kan stå alene, altså at der er sund økonomisk fornuft i det selv som stand alone, også hvis de ikke kommer til at lave radio og har flere tv-kanaler som Zulu og brugerbetalingskanaler og andre mediemæssige aktiviteter. Heri ligger jo hele fordelene, netop at TV 2 nu fuldstændig løses fra de bånd, man bliver nødt til at pålægge dem, når det er en statsvirksomhed, hvor der er grænser for, hvad de kan tillade sig at lave. Nu får de frie muligheder for at udvikle sig på et mediemarked, som i øvrigt konvergerer.

Det synes vi er forretningsmæssig sund fornuft. Og så vil jeg sige om kvalitet: Uanset hvad fru Mette Frederiksen står heroppe og siger om,

at det er løse formuleringer, så er det stadig væk mere håndfaste formuleringer end dem, den tidligere regering nogen sinde lavede.

Mener fru Mette Frederiksen, at det er fru Mette Frederiksen eller kulturministeren eller mig, der skal gøre os til dommere over, hvad der er kvalitet, og beskrive helt nøjagtigt, at det og det er en god udsendelse? Det tror jeg seerne vil betakke sig for.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Vi kan da forhåbentlig blive enig om, at ligeegyldigt hvordan man så måtte fortolke ordene, der står i public service-kontrakten, så er det at lave kvalitets-tv i Danmark ikke ligefrem billigt. Det er faktisk ret dyrt, og det bliver dyrere og dyrere og dyrere.

Derfor er det nødvendigt at sikre, at de økonomiske forudsætninger for en privatisering er til stede, og det er de ikke. Det danske reklamemarked er trængt. Det er det på alle fronter. Der er intet, der tyder på, at det vil forandre sig. Der er stor konkurrence, og det er et lille land. Et privat TV 2 vil tabe licens og sidst, men ikke mindst skal en kommende ejer af TV 2 selvfølgelig have et afkast af sin investering. Netop det sidste element er jo det, der gør, at der skal genereres flere penge i TV 2, for at der overhovedet er en balance.

Vi tror ganske enkelt ikke, at der er økonomi nok til at sikre et TV 2 som det, vi kender i dag, og som vi i øvrigt gerne ville have gjort bedre. Men ikke engang niveauet for i dag tror vi kan opretholdes.

Hr. Jens Rohde har jo også medgivet i dag, at det er en umulig opgave for den borgerlige regering at garantere, hvad der sker 5, 8, 10 og 20 år ud i fremtiden. Men det, hr. Jens Rohde har ret i, som der blev sagt i sagen nu, er, at jeg heller ikke kan garantere det. Det er lige præcis derfor, vi ikke vil være med til en hovedkulds privatisering, for det er svært at rulle tiden tilbage, heldigvis i øvrigt.

Derfor handler det om at være sit politiske ansvar bevidst og sørge for, at rammerne er til stede, og at rammerne er tilstrækkelige.

Må jeg så ikke sige i diskussionen om public service: Noget af det første, den her borgerlige regering gjorde på medieområdet ved sin tiltræden, var at få nedlagt de public service-råd, der netop skulle være med til at sikre, at public service-kravene blev overholdt.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu bliver det jo interessant. Fru Mette Frederiksen prøver at afæske hr. Jens Rohde et svar om kvalitet, men det er jo ganske individuelt. Efter som fru Mette Frederiksen må have en helt klar mening om, hvad høj kvalitet og kunst er, vil jeg gerne bede fru Mette Frederiksen om at komme herop og give en definition på, hvad kunst er, og hvad høj kvalitet er, ikke ud fra en socialdemokratisk synsvinkel, men ud fra en generel synsvinkel, så de seere, der vil være på TV 2, stadig væk kan være tilfredse med udsendelserne.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg må sige, det er noget tynd snak, der kommer fra Socialdemokraternes ordfører. Fru Mette Frederiksen siger, at når TV 2 bliver privatiseret, skal de til at tjene penge, og at der vil være nogle investorer, der lige pludselig skal til at have deres penge tilbage og deres investering forrentet på en eller anden måde.

Anerkender fru Mette Frederiksen ikke, at TV 2 allerede i dag skal tjene penge? De skal i dag leve op til nogle budgetter osv. osv. De får godt nok noget licens, men de skal stadig væk kunne tjene det ind for at kunne lave det her tv, som fru Mette Frederiksen mener bliver dyrere og dyrere at lave. Det er jeg nu ikke helt enig i.

Er den eneste løsning, som Socialdemokraterne kan komme op med, virkelig bare, at vi fastholder TV 2, som det er i dag, og så kan de så-dan set bare bruge løs af pengene, og hvis de kommer til at mangle penge, sætter vi bare licensen op? Det er sådan set det eneste, man kan komme frem til, og det er den løsning, man har for den udvikling, der sker på mediemarkedet.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Først til fru Carina Christensen: For det første har vi slet ikke forholdt os til, hvordan vi skal stille os til et TV 2, der ikke bliver privatiseret. Den diskussion kan vi godt starte, og den vil jeg meget gerne deltage i.

Jeg synes, det er noget problematisk, at fru Carina Christensen fremlægger TV 2's nuværende situation, som om tv-stationen bare bruger løs af pengene, og så kan de hive noget ind på licensen. Det har aldrig været tilfældet. Vi har jo aldrig, heldigvis, nogen sinde haft en ledelse af TV 2, der ikke har ført en anstændig politik på

vegne af stationen, aldrig nogen sinde. Det har jeg i øvrigt også tiltro til ikke vil ske.

Dansk tv er dyrt at producere. Det er meget dyrere at sørge for, at der eksempelvis om eftermiddagen er et ordentligt børne- og ungdoms-tv frem for amerikanske tv-serier, som er meget lette at indkøbe og meget billige.

Endelig til fru Louise Frevert: Jeg skal ikke definere, hvad kunst er. Jeg skal ikke definere konkret, hvad kvalitet er. Netop det, at jeg ikke skal det, er også baggrunden for, at vi var imod regeringens og ikke mindst Dansk Folkepartis forslag om at give bestyrelserne, bl.a. for DR, et overordnet programansvar.

Vi ønsker ikke en politisering af vores tv-kanaler, men vi ønsker et kvalitativt alternativ. Vi kan jo altså se hver eneste dag, når vi tænder for vores fjernsyn, at de kommercielle kanaler ikke har råd til den alsidighed, til den mangfoldighed, til den kvalitet, vi gerne vil have skal omgive Danmarks Radio og TV 2. TV 3 har ikke engang råd til at sende nyheder.

Det er derfor, det drejer sig om at sikre, at forudsætningen for en ordentlig tv-station er til stede. Det er derfor, det er nødvendigt at sikre, at rammerne, hvorunder TV 2 skal navigere, er tilstrækkelig gode. De forudsætninger er der ikke på nuværende tidspunkt. Derfor gambler regeringen med TV 2, og det vil vi ikke være med til. Det synes vi ikke at man kan være bekendt over for seerne.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er altså vanskeligt at argumentere imod postuler, for så er det, som om dialogen er op-hørt. Vi er af den fulde overbevisning, at der er et grundlag for at privatisere TV 2. Men det var nu en helt anden definition, jeg kom med her, som ikke var spørgsmålet, som jeg følte mig forpligtet til at svare fru Mette Frederiksen på.

KL 11.05

Den tidligere regering kom jo med en bekendtgørelse om vedtægt for TV 2 den 18. december 2000. Når jeg nu heller ikke har været i stand til at kunne afæske fru Mette Frederiksen et svar på, hvad høj kvalitet er, er det måske, fordi vi har valgt at bruge en korrekt og en rigtig god formulering.

Fra den tidligere regering, som bl.a. også var Socialdemokratisk – derfor vil jeg så måske kunne undskylde, at fru Mette Frederiksen ikke kunne definere det – står der nemlig i § 4, stk. 10,

at TV 2 skal tilbyde programmer og informationstjenester af høj kvalitet til børn og unge.

Det vil altså sige, at der ikke er nogen definition på det. Så kan jeg bare ikke forstå, hvorfor fru Mette Frederiksen beder hr. Jens Rohde om at definere det, når fru Mette Frederiksen ikke har en definition på det.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jamen – må jeg sige til fru Louise Frevert – det er jo grundlaget, der er til diskussion. Ligeegyldigt hvilken farve en regering måtte have, er vi mange, der vil betakke os for, at den regering skal bestemme indholdet af de uafhængige medier, som vores tv-stationer udgør.

Det eneste parti, der aktivt har foreslået at ændre ved det, er Dansk Folkeparti, der med Søren Espersen og hr. Søren Krarup i front vil bestemme, hvad vi skal se i vores fjernsyn. Det er så i øvrigt desværre blevet fulgt op af en borgerlig regering, der har vedtaget, at bestyrelsen skal have et overordnet programansvar.

Vi ønsker ikke at gå ind i en detaljeret beskrivelse af, hvad danskerne skal have ud på den anden side af tv-skærmen. Det kunne vi aldrig drømme om. Men vi vil sikre os, at der er den nødvendige økonomi, de nødvendige forudsætninger og de tilstrækkelig gode rammer til, at en redaktion og en daglig ledelse og nogle medarbejdere på de to tv-stationer kan levere et medieprodukt af høj kvalitet.

Vi kan diskutere forudsætningerne herfra og sikkert til al evighed. Vi føler os bare på ingen måde overbeviste om, at forudsætningerne er til stede. Jeg mener ikke, at regeringen og Dansk Folkeparti forholder sig kritisk til det faktum, at licensindtægten bortfalder, investeringen skal give et afkast, reklamemarkedet er trængt, og konkurrencen er stor. Konturerne for et privat TV 2 er langtfra positivt optimistiske. De er endda meget risikable.

Netop fordi regeringen ikke, heller ikke i dag, ønsker at udstikke garantier, har seerne ingen sikkerhed for, at alle regler på det her område ikke bliver lempet i løbet af 5-8 år, når et privat TV 2 måske ikke kan klare sig økonomisk. Det har seerne ingen garanti for.

Jeg er enig med regeringen i, at de kommende ejere af TV 2 sikkert vil gøre sig umage for at give seerne et godt produkt. Men de økonomiske forudsætninger kan altså presse et privat TV 2 til det modsatte, og det er det, vi synes er uheldigt.

Formanden:

Fru Carina Christensen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Fru Mette Frederiksen sagde før, at vi ikke kunne tillade os at sige, at TV 2 bare brugte løse afpengene osv., som om de ikke havde noget ansvar for deres budgetter i dag, og at de selvfølgelig var helt tilfredse med den licens, de fik.

Kan fru Mette Frederiksen bekræfte, at hvis SR-regeringen havde fortsat, havde de planlagt licensstigninger på det, der svarer til 500 kr. pr. dansker, og at det er den nye regering, der har sørget for, at danskerne ikke får de her licensstigninger?

Kan fru Mette Frederiksen bekræfte, at de her licensstigninger var udtryk for et pres fra tv-stationerne, ikke mindst fra TV 2, fordi de havde brug for de penge til at drive deres station tilfredsstillende?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal såmænd bare sige til fru Carina Christensen, at det kan jeg ikke bekræfte.

Jeg vil gerne også herfra give tilsagn om, at hvis regeringen skulle have mod nok til at se i øjnene, at det lovforslag, der ligger nu, hviler på et utilstrækkeligt grundlag, stoppe privatiseringsiveren og lægge op til en bred dialog i Folketinget om, hvordan vi sikrer danskerne ordentligt fjernsyn også i fremtiden, vil vi gerne være med til at diskutere den fremtidige finansiering af TV 2, også selv om det skulle indebære anden indtægtskilde end licens. Det vil vi meget gerne være med til at diskutere.

Kl. 11.10

Jeg synes blot endnu en gang, at også fru Carina Christensen skulle forholde sig til det faktum, at danskerne hver evig eneste dag træffer det modsatte valg end regeringen. Man vælger nemlig aktivt de to danske public service-stationer til. Det gør man fra tidlig morgen i »Go' morgen Danmark« og resten af dagen og for nogle vedkommende sikkert også natten med.

Danskerne træffer valget hver eneste dag. Man ønsker public service-stationerne, og mit spørgsmål til regeringen må endnu en gang være: Hvorfor overhovedet gamble med det her? Hvorfor ikke i det mindste tage sig den nødvendige tid til at sikre, at de økonomiske forudsætninger er til stede?

Må jeg så ikke bare slutte med at sige, at selve det økonomiske grundlag for dansk økonomi i det hele taget også har forandret sig fra, da regeringen tiltrådte – arbejdsløsheden stiger.

Formanden:

Fru Carina Christensen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Nu bliver jeg simpelt hen nødt til at spørge fru Mette Frederiksen, hvorfor fru Mette Frederiksen ikke kan bekræfte, at der var licensstigninger på vej. Det var da en del af den tidligere mediaaftale, som Socialdemokraterne var en del af. Der var licensstigninger på vej til hver eneste dansker på ca. 500 kr. takket være bl.a. Socialdemokraterne. Det er de licensstigninger, som vi nu i forligskredsen har været med til at annullere. Det synes jeg da fru Mette Frederiksen skal komme herop og bekræfte. Det er da ganske væsentligt.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er korrekt, som jeg også sagde før, at den tidligere regering havde foreslået licensforhøjelser, men ikke af det omfang, fru Carina Christensen lægger op til.

Jeg vil gerne medgive endnu en gang, at vi gerne vil være med til at diskutere, hvis regeringen skulle få den indlysende gode idé at stoppe den her forhastede privatisering af TV 2 og stoppe op et øjeblik og diskutere, hvad der kan være de rigtige og nødvendige perspektiver for TV 2 i fremtiden, hvilket økonomisk grundlag stationen skal have sit fortsatte virke på, herunder også diskussionen om licens. Det vil vi meget gerne være med til.

Formanden:

Så fortsætter vi ordførerrækken: fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Da ordføreren på området desværre ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre følgende:

For Dansk Folkeparti er dette en glædens dag. Det er første skridt på vejen mod det mål, der har været planlagt i mere end et år.

L 211 har et decideret mål, og det er at bemyndige kulturministeren til at stifte et aktieselskab ved navn TV 2/DANMARK A/S.

L 212 er mere eller mindre et lovforslag, som består af konsekvensændringer som følge af omdannelsen af TV 2/DANMARK til et aktieselskab. Der er dog indarbejdet et nyt kapitel, § 38. Jeg skal ærligt indrømme, at for Dansk Folkeparti er denne paragraf formuleret vældig godt, og jeg mener, at man går med både livrem og seler.

Vi har været meget nervøse for, at public service-funktionen for TV 2/DANMARK ville forsvinde i forbindelse med et salg. Det ser ud til, at alle bekymringerne har være ubegrundede, og at paragraffen imødekommer nogle af de problemstillinger, som Dansk Folkeparti har antydet, bl.a. at der skulle være sanktionsmuligheder, hvis TV 2/DANMARK efter et salg ikke overholder en public service-funktion eller ikke udnytter tilladelsen, eller hvis der vil være en væsentlig afbrydelse af programvirksomheden.

Desuden foreslås det bl.a. også i dette kapitel, at kulturministeren kan give TV 2/DANMARK tilladelse til at udøve public service-programvirksomhed, og det kan man jo sige er et af hovedformålene, især fra Dansk Folkepartis side.

Vi synes også, det er en god idé, at der foreslås fastsættelse af en betaling på koncessionsafgift, og at der skal indgås en aftale om et bodssystem, som skal finde anvendelse i tilfælde af, at de vilkår, programtilladelsen er fået på, tilsidesættes. Jeg synes ikke, at det kan siges tydeligere. Det er, hvad jeg vil kalde en helgardering.

Som noget nyt, på grund af omdannelsen, foreslås det, at det bliver Radio- og tv-nævnets opgave i forbindelse med TV 2/DANMARK A/S' public service-programvirksomhed at føre tilsyn med programvirksomheden og sørge for, at loven overholdes.

Kl. 11.15

Det er også strålende, at denne opgave er givet til Radio- og tv-nævnet og ikke til kulturministeren. Det er bedre, at det er Radio- og tv-nævnet, der varetager den, da de er vant til den type opgaver og har fagkundskaben til at kunne vurdere ud fra en professionel synsvinkel.

Ministeren beklager meget i begge lovforslag, at forslaget er fremsat så sent i denne folketingsperiode, og jeg vil i den forbindelse blot tilkendegive, at Dansk Folkeparti har været glade for samarbejdet, og at ministeren har imødekommet, at ethvert sandkorn skulle gennem sigten.

Dansk Folkeparti har været meget bekymret for, at udredningsarbejdet kom til at foregå i et så hurtigt tempo, at nogle ting ville blive overset. Vi mener, det har været vigtigt at få lige net-

op denne del af medieforliget, nemlig udredningsarbejdet, på plads, og vi syntes ikke, der var nogen grund til at haste tingene igennem. Til gengæld ser det nu også ud til, at vi får et salg af TV 2/DANMARK A/S, som vi alle kan være tilfredse med, og som i sidste ende har det formål at tilgodese seernes behov.

Afslutningsvis er jeg nødt til at spørge ministeren om en lille detalje i lovforslag nr. L 211. Jeg har tidligere spurgt ved et ordførermøde, om jeg kunne få en definition på, hvad snævre målgrupper er, og jeg håber, ministeren har hørt mit spørgsmål, så ministeren senere kan svare på spørgsmålet. Jeg kan se i bemærkningerne til lovforslaget, at man har skrevet »snævre målgrupper«, men ingen definition på dette, så jeg håber som sagt, at ministeren vil svare på spørgsmålet.

(Kort bemærkning):

Naser Khader (RV):

Jeg ved godt, at fru Louise Frevert ikke er ordfører på sagen, men da fru Louise Frevert var heroppe og blandede sig i en tidligere runde, vil jeg stille Dansk Folkepartis ordfører to korte og præcise spørgsmål:

Mener Dansk Folkepartis ordfører, at dansk kultur, som man går så meget op i, bliver styrket ved en privatisering? Det var det første spørgsmål. Og det andet spørgsmål: Tror fru Louise Frevert, at der kommer mere dansk tv, både landsdækkende, regionalt og lokalt, i et privatiseret TV 2?

(Kort bemærkning):

Louise Frevert (DF):

Der er jo blevet taget skridt til, at man adskiller de otte regioner fra TV 2/DANMARK A/S, og det synes jeg er ret vigtigt, for de vil jo stadig få tilført licenspenge. Det er også en del af medieaftalen. Det var svar på det sidste spørgsmål.

I det første spørgsmål spørger hr. Naser Khader, om jeg kan forvisse hr. Naser Khader om, at der bliver lavet flere udsendelser på dansk. Nu sælger man selskabet, og det er klart, at det kan udvikle sig, når der kommer flere reklamepenge, det kan generere. Jeg er jo ikke herre over at kunne spå om fremtiden, men vores forvisning er, at der er grobund for at etablere selskabet, samtidig med at der kommer til at stå i de public service-kontrakter, som bliver udarbejdet, at der bliver lagt væsentlig vægt på, at der stadig bliver produceret dansk drama og danske udsendelser generelt. Som hr. Jens Rohde også har på-

peget, vil det være et meget stærkere og mere håndfast håndtag, end der er kontrakt om på nuværende tidspunkt, så jeg er fuld af fortrøstning for fremtiden.

(Kort bemærkning):

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstod ikke helt Dansk Folkepartis holdning til spørgsmålet om de snævre målgrupper.

Det er fuldstændig rigtigt, at der står i høringssvarene, at TV 2/DANMARK A/S bemærker, at medieforligets bestemmelser om ophævelse af forpligtelsen til at sende programmer til snævre målgrupper er uforenelige med kravet om, at stationen kan opretholde sit medlemskab af EBU. Det er jo fuldstændig rigtigt, og det er også fuldstændig rigtigt, at Kulturministeriets kommentar er, at formuleringen fremgår af medieaftalen. Det vil sige, at man ikke svarer på spørgsmålet om den bekymring.

Men hvis man går videre og læser, hvad TV 2 rent faktisk har skrevet, viser det sig jo, at det er et spørgsmål, som TV 2 også har rejst tidligere, og derfor vil jeg godt spørge: Hvordan har det indgået i forhandlingerne, og hvad var Dansk Folkepartis holdning i forhandlingerne, da det blev fremført af TV 2, at der var et problem her?

Kl. 11.20

Formanden:

Hr. Naser Khader for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning):

Naser Khader (RV):

Det, jeg spurgte om tidligere, var, om fru Louise Frevert mener, at vi får mere dansk tv, mere regionalt tv og mere lokal-tv i et privatiseret TV 2. Det var jo dét, kulturministeren lovede på et tidspunkt, men kan vi få garanti for, at vi også får det, og får vi styrket dansk kultur i et privatiseret TV 2?

Jeg var tidligere heroppe og fortalte lidt om, hvad der blev sendt i går på TV 2 hele aftenen. Fra klokken 18 til klokken 23.35, var det udelukkende danskproducerede programmer og udelukkende dansk kultur, og kan vi få en garanti for, at det får vi også med et privatiseret TV 2?

(Kort bemærkning):

Louise Frevert (DF):

Alle de programmer, som både hr. Naser Khader og hr. Jens Rohde har stået heroppe og remset op, er jo udsendelser, som er fuldt kommercielt

bæredygtige. Det vil der stadig være, og det er der også i dag, men vi får ikke mindre tv i regionerne. Der bliver ikke produceret mindre ude i regionerne, tværtimod. Der bliver under alle omstændigheder ikke produceret mindre, end der bliver på nuværende tidspunkt.

Som jeg svarede hr. Naser Khader tidligere, kan det da godt være, at der bliver lavet flere. Men nu er jeg tilfældigvis ikke den, der skal købe TV 2/DANMARK A/S, så jeg kan ikke sige, at 80 pct. af alle de udsendelser, der bliver produceret, skal være danske. Det er jo et spørgsmål om, at vi må indrømme, at der er et håndtag i form af public service-kontrakterne, men det er en kommerciel sender, og det er der ikke nogen der på noget som helst tidspunkt har lagt skjul på.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Man burde jo egentlig have dispensation for antallet af korte bemærkninger, når der ikke bliver svaret på spørgsmålet, men jeg ved ikke, om det er muligt.

Men i hvert fald vil jeg godt gentage: Dansk Folkeparti har indgået en medieaftale, hvori der er et punkt, hvor i hvert fald TV 2 hævder, at det betyder, at man ikke kan være medlem af EBU, og da Kulturministeriet skal kommentere den indvending, som er en gentaget indvending – det er ikke nogen ny indvending – svarer man fra Kulturministeriets side blot, at det fremgår af medieaftalen. Den har Dansk Folkeparti jo et medansvar for, så derfor må det selvfølgelig være naturligt at spørge: Hvad er Dansk Folkepartis holdning til det?

Formanden:

Hr. Naser Khader for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Det, der er det interessante ved de TV 2-programmer, jeg nævnte tidligere, er ikke så meget, om de er kommercielle eller ej. Det, der er pointen, er, om de er danske, dansksprogede, danskproducerede. Vil vi få mere dansk tv, vil den danske kultur blive styrket efter en privatisering? Fru Louise Frevert sagde tidligere, at det

får vi, men hvorfor fremgår det så ikke eksplicit af public service-kontrakterne? Det er jo elastik i metermål.

Det andet, jeg vil spørge om, er angående regionerne. Hvilken fremtid ser fru Louise Frevert for TV 2's regioner, nu hvor hr. Jens Rohde vil udskyde det digitale sendenet?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

I relation til Dansk Folkepartis holdning kunne jeg tænke mig at komme ind på nogle aspekter af spørgsmålet om privatisering af TV 2, som vi ikke har berørt i dag.

Ved et salg af en i dag dansk tv-station, TV 2, vil der selvfølgelig – det påpegede vi i øvrigt allerede tilbage ved de indledende øvelser om medieforliget – være en overhængende risiko for, at den sælges til en udenlandsk køber. Jeg ved, at Dansk Folkeparti som på så mange andre områder har råbt lidt op, har villet have klausuler og har villet sikre sig, osv. Men det har altså vist sig efterfølgende, at det ikke rigtig kan lade sig gøre at garantere noget.

Hvis vi eksempelvis tager dagbladsområdet, kunne man jo godt forestille sig, at Berlingske Tidende gik ind i et køb af TV 2, og så har vi allerede udenlandske, i hvert fald delvis udenlandske ejere. Hvordan forholder Dansk Folkeparti sig til, at danskernes foretrukne tv-kanal, den mest sete, måske ryger på udenlandske hænder – måske ikke første gang, men måske senere? Det kunne være Berlusconi fra Italien, og det kunne være andre ikke just hyggelige folk.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Under tidligere debatter har fru Mette Frederiksen stået heroppe og virkelig markeret, at fru Mette Frederiksen har læst de to rapporter, både den fra Danske Bank og den fra – ja, det ville være skønt, hvis jeg kunne udtale det. Sådan er det, jeg sætter mest pris på det danske sprog. Men så ville fru Mette Frederiksen også være klar over, at der rent faktisk står, at de eneste potentielle købere til TV 2/DANMARK A/S vil være skandinaviske, så Italien er i hvert fald sparket helt ud på planken og er væk.

Den anden del af det er, at vi bestemmer, hvem det er, der skal købe TV 2. Det bliver jo sendt i udbud, så det er klart, at der er et håndtag i det. Derfor tror jeg altså heller ikke, at fru Mette Frederiksen har noget at komme efter her.

Hr. Søren Søndergaard spurgte om de snævre målgrupper. Jeg beklager meget, at jeg ikke fik svaret på det, men min tid var udløbet. Det er jo noget, der er blevet diskuteret en hel del. På nuværende tidspunkt bliver der ikke sendt til snævre målgrupper. Det har vi hørt tidligere, derfor er det rart at være fuldstændig forvisset om, at man ikke går fejl i byen, og vi har ikke noget problem med EBU. Der er ikke noget udestående, der er ikke nogen problemer med det, det kan jeg godt forsikre her fra denne talerstol.

Til hr. Naser Khader: Jeg skal jo ikke være hverken programredaktør eller programdirektør for et nyt TV 2/DANMARK A/S, så jeg skal ikke gøre mig til herre over, hvad der skal på programfladen. Jeg skal til gengæld have snor i, at det er korrekte udsendelser ifølge den public service-kontrakt, jeg har været med til at indgå; det er korrekt. Men hvad hele programfladen og sendefloden skal indebære, og hvad der skal sendes, er ikke noget, jeg skal bestemme. Det er folk, som er mere kompetente end jeg, der skal bestemme det, men der bliver ikke produceret færre udsendelser, end der gør på nuværende tidspunkt, tværtimod. Det må selvfølgelig være op til køberen, men jeg kan garantere for, at der ikke bliver sendt færre, og hvis hr. Naser Khader læser public service-kontrakten, vil han også se, at der er taget højde for, at der skal sendes mindst lige så mange danskproducerede programmer som i dag.

Med hensyn til regionerne vil jeg svare på ...

Formanden:

Fru Mette Frederiksen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Vi kommer vidt omkring i debatten i dag, men det kunne måske være meget godt at få slået fast, at Skandinavien sådan set også er udlandet. Det er altså svært at betegne eksempelvis Norge og Sverige som Danmark, og jeg siger det bare for at slå fast, at selv om det skulle blive skandinaviske købere, har vi altså bevæget os væk fra de danske.

Når det så er sagt, er det jo sådan set ikke så interessant, hvad et par konsulentrapporter måtte mene er det bedste eller det mest frugtbare scenario. Det interessante for seerbefolkningen er selvfølgelig at få klarhed over: Kan vi på sigt risikere, at vores foretrukne tv-kanal går over på udenlandske hænder? Det kan seerne

altså godt risikere, og vil Dansk Folkeparti modarbejde, at eksempelvis Det Berlingske Officin kan blive en del af ejerskabet af TV 2? Det er delvis norsk ejet.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

På baggrund af fru Louise Freverts bemærkning vil jeg godt bede hende om at garantere to ting. Det må hun kunne gøre på baggrund af det, hun har sagt, og efterfølgende vil jeg godt bede ministeren om lige at slå fast, om det er rigtigt eller forkert.

For det første vil jeg godt bede fru Louise Frevert om at garantere, at uanset om forpligtelsen til at sende programmer til snævre målgrupper bliver ophævet eller ej, kan man bevare medlemskabet af EBU. Det må der kunne gives en klar garanti for. For det andet må vi have en klar garanti for, at det kommer til at fremgå af det salgsmateriale, der bliver lavet, at det privatiserede TV 2 ikke kan sælges til andre end skandinaviske købere. Det var det, fru Louise Frevert lige sagde.

Kl. 11.30

Så de to ting vil jeg gerne have fru Louise Frevert til at bekræfte og garantere er grundlaget for Dansk Folkepartis deltagelse i det her medieforlig, og så vil jeg godt bede ministeren bagefter kommentere, om det er korrekt opfattet.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

I vores public service-kontrakt står der ikke betegnelsen snævre målgrupper, men der står »til hele Danmark«. Og det vil sige, at man ikke får nogen problemer med at få TV 2/DANMARK A/S ind i EBU. Det er klart, at vi da ikke kan gå ind og skrive under og være med i et forlig, som medfører, at man begynder at lave ulovligheder. Det er der ikke nogen af os der overhovedet er interesseret i.

Så der mener jeg, at vi som forligsparti går med både livrem og seler. Det er jeg helt forvisset om, for ellers ville der jo være noget helt rivende galt. Det ville man jo få skudt i skoene bagefter. Så jeg har fået undersøgt sagen, og der er ikke mere at komme efter.

Det, det må dreje sig om, er jo indholdet af udsendelserne. Det, det må dreje sig om, er, at

der bliver produceret de danske nyhedsudsendelser, børneudsendelser og dramaudsendelser, som man har en forpligtelse til at få udsendt ifølge vores public service-kontrakt og i kraft af den public service-forpligtelse, som TV 2/DANMARK A/S som aktieselskab vil gå ind og påtage sig. Så jeg vil sige: Det er indholdet, der vil være det væsentlige.

Men det er da helt rigtigt, at rapporten har påpeget, at de mest potentielle købere er købere fra Skandinavien. Og så vil jeg gerne høre fru Mette Frederiksen: Hvad er problemet? Hvad er det, fru Mette Frederiksen frygter? At vi får en arabisk tv-kanal eller noget andet? Det er da fuldstændig ude i hampen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvad er det for en garanti, fru Louise Frevert har for, at der ikke er noget problem for TV 2 i at være medlem af EBU? Hvad er det for en garanti? Så må vi jo altså kunne få den af ministeren. Så skal vi have den dér, for det er jo mere afgørende, at ministeren kan give garantien. Men hvor er det, at fru Louise Frevert har garantien fra?

Jeg kan forstå, at ministeren nu også føler sig kaldet til – og det glæder mig – at benytte sig af grundlovens bestemmelse om, at ministeren til enhver tid kan tage ordet. Det skal ministeren have lejlighed til, det synes jeg. Så derfor benytter jeg mig ikke af muligheden for at stille yderligere spørgsmål. Vi skal have ministeren på banen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så giver vi ordet til kulturministeren.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Således foranlediget og således kaldt herop for ikke at komme ud på et forkert parallelspor, så er det forligspartiernes helt klare intention, at det nye TV 2 også skal være medlem af EBU – det er formuleret i public service-kontrakten – sådan at vi skal henvende os til hele den danske befolkning. Det har været intentionen fra start under forhandlingerne, da vi skulle lave en medieaftale, og det har også været intentionen i de forhandlinger, vi har haft med TV 2's ledelse.

Så for at der ikke skal være nogen misforståelser, vil det nye TV 2 blive medlem af EBU. Det vil vi sørge for, og det er der ingen som helst

problemer med i forhold til den public service-kontrakt, som vi har lavet med TV 2.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Mette Frederiksen, og så kommer hr. Aage Frandsen ind bagefter. ... O.k., så er det hr. Aage Frandsen til ministeren. Derefter hr. Søren Søndergaard til ministeren.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Skal det forstås sådan, at der i kontrakten står, at man skal være medlem, at man skal opføre sig sådan, at man kan være medlem? Og skal det forstås sådan, at hvis det på et senere tidspunkt viser sig, at man ikke kan være det, så er det kontraktbrud fra TV 2/DANMARK A/S, ikke fra ministerens side, for ministeren skal allerede nu sørge for, kan jeg forstå, at det kommer ind dér? Det vil være mine spørgsmål: Står der i kontrakten, at man skal have et sådant indhold, at man kan være medlem? Og det andet er: Er det kontraktbrud, hvis det viser sig, at man ikke kan være medlem?

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi må jo have en eller en anden idé fra ministeren om, hvad det svar, som ministeren har givet her, betyder – jeg kan se, at der er hjælp på vej dernede til ministeren, ministeren kan godt gå derned og få svaret imens – for TV 2/DANMARK A/S har bemærket, at medieforligets bestemmelser om ophævelse af forpligtelsen til at sende programmer til snævre målgrupper er uforenelig med kravet om, at stationen kan opretholde medlemskabet af EBU. Og så svarer ministeren: Formuleringen fremgår af medieaftalen.

Ja, det kan vi sådan set godt se, men er der så noget galt med medieaftalen? Skal medieaftalen ændres, eller er medieaftalen måske blevet ændret? Viser det sig i virkeligheden, at den medieaftale, som Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative har indgået, er de blevet nødt til at ændre, fordi den var for dårlig? Er det sådan, det hænger sammen? Det må vi jo kunne få et klart svar på.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er ked af at måtte sige det, men det klare svar kunne hr. Søren Søndergaard have fået ved

at læse de udkast til public service-kontrakter, vi sendte til Kulturudvalget for 3 uger siden. Der står helt eksplicit, fuldstændig tydeligt, hvad det er, vi mener med det.

Vi har nemlig formuleret det sådan i public service-kontrakterne, at der er en generel forpligtelse til at udøve public service-virksomhed over for hele befolkningen.

Det er sådan set formuleringen. Det er det, der står i kontrakten, og det er det, man kunne læse sig til i den kontrakt, som vi har sendt til Kulturudvalget for nogle uger siden. Og det er foreneligt med, at man også kan være medlem af EBU i fremtiden.

Og så må jeg, undskyld, jeg ved ikke, om man må bruge det udtryk heroppefra, sige, at det er lidt flueknepperi. Det må man ikke bruge? Nå, o.k., så trækker jeg det tilbage.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Insektsex.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):
Insektsex? O.k., det lyder meget godt.

Men det har jo ikke så meget at gøre med det fundamentale. Når man nu har som forudsætning, at TV 2 for fremtiden også skal være medlem af EBU, så er det jo dét, og det er også den måde, vi har formuleret det på.

Det er klart, at vi jo ikke kan deponere vores handlefrihed hos en tredjepart. Vores intention er, at man skal være medlem af EBU, og det vurderer vi jo også at man godt kan. Men man kan ikke vurdere det som kontraktbrud, at der så er nogle helt andre forudsætninger fra EBU's side om eksempelvis 8 år, eller hvad ved vi?

Intentionen er altså klar nok: at man er medlem af EBU. Sådan er det, og det behøver man sådan set ikke at diskutere længere, for det er det, der er intentionen, og jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at sådan skal det også være i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg takker for ministerens krystalklare besvarelse, som jo gik ud på, at hvis medieaftalen stod til troende, havde det forhindret medlemskab af EBU, og derfor er man blevet nødt til at lave en revision af medieaftalen, som er oversendt, og at det var godt, at der var en række partier, der ikke underskrev den medieaftale, for ellers havde de underskrevet den her forvirring og den

her målsætning, som ville have forhindret medlemskab af EBU.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det her ændrer altså ikke ved, at selv om det er intentionen, at man skal være medlem af EBU, så er det jo ikke sikkert, at man kan få lov til at være det. Det vil sige, at det kan være, at de siger: Jamen det kan godt være, at der er nogle pæne formuleringer, der siger, at nu skal man være det, men det viser sig måske, at den måde, som de synes, at TV 2 udøver deres virksomhed på, og den måde, som ministeren måske havde tænkt sig det, ikke lever op til dem. Så siger man: I kan ikke være medlem. Og så har jeg forstået, at det betyder, at ministeren så siger o.k.

Jeg har det altså på en lidt anden måde end hr. Søndergaard. Jeg synes simpelt hen, at ministeren har bekræftet, at der intet indhold er i det her. Det er bare ord. Jeg tror også, hr. Søndergaard mener det samme, men hr. Søndergaard har sådan en meget indirekte måde at udtrykke sig på.

Så det var nok det, vi fik ud af det. Jeg takker ministeren for, at han benyttede sig af grundlovens bestemmelse.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det her minder mig om de optrin, jeg altid oplevede i et stort parti for nogle år siden, hvor der var en person, der sagde: »Det, Svend mener, er ...«. Jeg ved ikke, om det var det samme, hr. Aage Frandsen benyttede sig af med hensyn til hr. Søndergaard. Jeg hørte nu to forskellige meldinger.

Og det illustrerer vel meget klart, at regeringens position er helt soleklar. Holdningen er, at TV 2 også for fremtiden skal være med i EBU. Det arbejder vi efter, det er derfor, vi har lavet den public service-kontrakt, vi har, og som vi har lavet sammen med Dansk Folkeparti.

Kl. 11.40

Men man kan jo ikke forudse, om der kommer jordskælv eller revolution, eller hvad der kan ske. Intentionen er klar, målsætningen er klar: Vi skal ind i EBU. Vi er inde i EBU for TV 2's vedkommende, og det vil TV 2 også være i fremtiden. Og sådan er det. Der er sådan set ikke meget at diskutere, for det er vores grundlag, og det vil vi også sørge for kommer til at ske.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi tilbage igen til ordførerne, og så er det fru Mette Frederiksen med en kort bemærkning til fru Louise Frevert – tredje korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Vi skal tilbage til diskussionen om en potentiel udenlandsk køber af TV 2. Jeg kunne forstå på fru Louise Freverts svar tidligere, og jeg må udlægge det sådan, at det dermed også gælder for forligskredsen, at der ikke kan gives en garanti for, at der ikke på et tidspunkt kommer en udenlandsk køber af TV 2. Det er interessant, og det vil jeg selvfølgelig gerne have bekræftet igen.

Så spørger fru Louise Frevert: Hvad er det, Socialdemokratiet frygter ved en udenlandsk køber af TV 2? Ja, det er da åbenlyst. Det er da politisk indblanding i programmerne, det er da en detailstyring fra udlandet af, hvad det er for noget tv, danskerne skal se.

I dag har vi 500 kanaler, som danskerne kan se. Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til at sikre et dansk alternativ til det?

Vi har i Italien set en meget uheldig indblanding i og sammenblanding af politik og medier. Vi har store mediekoncerner, som ganske, ganske heftigt blander sig i eksempelvis euroafstemninger i Storbritannien osv. Det ønsker vi ikke skal ske på dansk jord og derfor endnu en gang: Kan fru Louise Frevert give en garanti for, at vi ikke får en udenlandsk køber af TV 2?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Fru Mette Frederiksen mener måske, at den programflade, som der er på TV 2 i dag, vil være mere dansk – med det udbud af programmer, der er blevet sat for dagen og nævnt heroppe fra talerstolen i dag, med engelske og amerikanske serier, der sprøjter ud af æteren hver eneste dag?

Jeg må nok sige, at det ikke ligefrem er danskheden, der præger programfladen på TV 2 i dag, men som jeg har garanteret heroppefra, så bliver det, der vil komme fra TV 2 i fremtiden ifølge den public service-kontrakt, som vi har indgået med regeringen, i hvert fald ikke mindre dansk.

Det, det må dreje sig om, er jo programfladen. Det er da selvklart. Det er programfladen, det må dreje sig om, og vi vil da aldrig nogen sinde blive influeret af Berlusconi og andet. Det vil være ulovligt. Det vil vores lovgivning slet ikke være gearret til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Louise Frevert sagde tidligere, at »vi bestemmer, hvem der skal have det«. Og »vi« betyder forligspartierne. Jamen bestemmelsen i EU er jo ikke sådan, at vi bare kan bestemme, at vi vil have, at det skal være en dansk, der skal have det, og derfor må jeg forstå fru Louise Freverts svar til fru Mette Frederiksen, uanset at fru Louise Frevert ikke svarede, sådan, at fru Louise Frevert er klar over, at man ikke på nogen måde kan give nogen som helst garanti for, hvem der kan købe. Overhovedet ikke.

Er fru Louise Frevert enig i, at der ikke overhovedet kan gives en garanti for, hvem der kan købe? Og at der jo ikke er noget til hinder for, at nogle, der driver tv-virksomhed f.eks. i Italien, også kan købe. Er fru Louise Frevert enig i det?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Vi kan jo komme det lidt nærmere ved at fastslå, at de købere, som jeg tror kunne være Berlusconi eller andre fascistiske mennesker i udlandet, som jeg tror er dem, hr. Aage Frandsen og fru Mette Frederiksen hentyder til, ikke er interesse-ret i vores skandinaviske marked. Det er de ikke.

Hvis man har læst de to rapporter, som er i materialet, så vil man også kunne se, at de potentielle købere, der vil være, vil være skandinaviske. Så jeg kan slet ikke se, hvad problemet er.

Kl. 11.45

Problemet er, hvis sendefladen og de programmer, der bliver sendt fra TV 2/DAN-MARK, ikke har det public service-indhold og den danske forpligtelse, som vi vil være med til at forpligte dem på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, at vi må henstille til fru Louise Frevert, at uanset hvad vi måtte mene om det, tror jeg ikke, at vi skal kalde nogen fremmede statsledere for fascistiske. Jeg tror, at vi gør klogest i at lade være med det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg takker for fru Louise Freverts bekræftelse af, at der ikke kan gives nogen som helst garanti, for naturligvis kan der ikke det.

Så er der sendefladen, siger fru Louise Frevert. Ja, det er sådan set også langt mere interessant. Men hvilken garanti har fru Louise Frevert

for, at det, som fru Louise Frevert har talt for, nemlig at der skal være mindst lige så meget dansk som hidtil, opfyldes? Jo, jo, der er håndboldkampene med dansk speakning, for det er det da.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det var jo meget tydeligt, at fru Louise Frevert ikke kunne give nogen garanti for, at det ikke bliver et udenlandsk ejerskab af TV 2. Jeg kunne også forstå på fru Louise Frevert, at hun sådan set var ligeglad, at det ikke var det, der var det afgørende. Det afgørende var sendefloden.

Tror fru Louise Frevert ikke, at der er en sammenhæng imellem ejerskabets interesser, både på det økonomiske og på det virksomhedsmæssige, og hvad der kommer ud til danske seere? Der er da klart en sammenhæng.

Tak for bekræftelsen af – hører fru Louise Frevert efter, eller er det hr. Jens Rohdes bugtaleri, som forstyrrer? Jeg kan forstå på fru Louise Frevert, at hun sådan set er ligeglad med, om det er et udenlandsk selskab. Jeg spørger så fru Louise Frevert: Tror fru Louise Frevert ikke, at der er en sammenhæng imellem ejerskabets interesser, og hvad der kommer ud til de danske seere?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu skal det jo ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti ikke er den varmeste tilhænger her i salen af EU og de regler, som er udsprunget af forskellige direktiver, men det er fru Jytte Andersen jo.

Derfor ved fru Jytte Andersen også, at det her skal i udbud – det er EU-reglerne – for ellers ville det være konkurrenceforvridende, så der er ikke så meget at diskutere. Men vi har et håndtag, for vi kan se, hvem det er, der kommer ind. Vi kan ikke lave nogle garantier, men vi vil rette os efter det, der står i de to rapporter, med hensyn til de potentielle købere.

Jeg tror da ikke, at der er nogen som sådan, der er interesseret i at sende noget, som ikke vil trække seere til sig. Lad os nu lige komme tilbage til virkeligheden, og den er, at det faktisk kun er 20 pct. af TV 2 i dag, der er licensfinansieret, resten er rent kommercielt, og det vil blive fuldt kommercialiseret i den næste periode, når TV 2/DANMARK bliver solgt.

Jeg kan altså ikke se, at der her er noget nyt under himmelstrøgene, det må jeg indrømme.

Det her er tvistigheder, som i virkeligheden ikke eksisterer. Det er ordskvalder, der kommer fra Socialdemokraterne, med nogle postulater, som ikke har hold i virkeligheden, for det er i virkeligheden kun 20 pct., der er licensfinansieret. Vi må da se i øjnene, at TV 2/DANMARK på nuværende tidspunkt er kommerciel.

Det, vi har gjort for at have et håndtag, så det ikke bare skal være ren Disney det hele, som andre kanaler sender, er, at vi har indgået en public service-kontrakt med regeringen. Vi er med i et forlig. Jeg mener, at det ligesom er dér, at vi har en garanti for, at sendefloden absolut ikke vil blive mindre dansk, end den er på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi kan konstatere, at Dansk Folkeparti ikke kan give nogen garanti mod udenlandsk opkøb. Vi kan konstatere, at Dansk Folkeparti sådan set også er ligeglad.

Så kan vi spørge fru Louise Frevert: Hvilke håndtag er det fru Louise Frevert taler om? Hvad er det for en sikkerhed, fru Louise Frevert har, når hun siger: Jamen de vil jo ikke være interesseret, så de vil ikke købe det op? Hvor er de håndtag henne?

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu tror jeg efter de meningsudvekslinger, der har været i de forskellige forløb, at det, der i virkeligheden er det store problem, er, at Socialdemokraterne er kede af, at de ikke er med i det her forlig. Havde de været med, havde de også haft mulighed for at gå ind og præge tingene, men det valgte Socialdemokraterne ikke at ville være med til.

Derfor er det klart, at man indimellem bliver nødt til at komme med nogle usagligheder. Derfor siger jeg helt klart, at hvis det nu havde været fru Jytte Andersen, der havde stået heroppe og havde givet en garanti, havde fru Jytte Andersen overtrådt loven. Så det havde ikke været særlig hensigtsmæssigt for Socialdemokraterne eller for fru Jytte Andersen.

Jeg kan igen kun gentage, hvad der er blevet sagt tidligere, nemlig at det faktisk kun er skandinaviske selskaber, der er interesseret.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan forsikre fru Louise Frevert og i øvrigt også andre, der måtte høre på og deltage i den her debat, for, at Socialdemokratiet ikke på noget tidspunkt har fortrudt, at vi er ude af denne aftale. Specielt ikke med den sidste del af debatten her, hvor det står lysende klart, at der ikke er nogen af de tre partier, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, der har ansvaret for, hvad der kommer ind i folks stuer efter en privatisering, og kan garantere et ejerskab på danske hænder. Det er dybt bekymrende.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er sørgeligt at skulle afslutte debatten på denne måde.

Jeg kan kun gentage, hvad jeg tidligere har sagt, og det er, at der bliver udarbejdet en public service-kontrakt. Det giver faktisk mere garanti for seerne ude i de små hjem, end de havde tidligere, og det må ligesom være det, der er det primære. Der var ikke nogen garanti tidligere, men det er der nu, netop fordi der bliver udarbejdet en public service-kontrakt.

Fjerde næstformand (Margrethe Auken):

Så er det fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

De to lovforslag, som vi behandler i dag, vil give kulturministeren bemyndigelse til at omdanne TV 2/DANMARK til et statsejet aktieselskab og til senere at sælge disse aktier.

Privatiseringen af TV 2 er en klar udløber af den medieaftale, som blev indgået mellem Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti i juni måned sidste år. Og det er et tema, der siden er blevet drøftet mange gange her i Folketingssalen, senest under forespørgselsdebatten for et par uger siden.

Lovforslagene har været længe undervejs. De er først og fremmest et udtryk for et politisk ønske hos forligspartierne om at skabe et friere dansk mediemarked med konkurrencedygtige radio- og tv-stationer, som leverer programmer af høj kvalitet.

Derudover er de resultatet af et stort og omfattende udredningsarbejde, der har været udført i de sidste mange måneder. PriceWaterhouseCoopers og Danske Bank er hver kommet med deres uvildige vurdering af, hvilke konsekvenser privatiseringen vil have for TV 2's kom-

mende udviklingsmuligheder og fremtidige indtægtsgrundlag.

Begge rapporter konkluderer, at der eksisterer et kommercielt grundlag for at drive TV 2 som privateret selskab. I lyset af udviklingen på mediemarkedet vil en privatisering endda styrke TV 2's kommercielle muligheder og indtægtsgrundlag. Et TV 2 A/S vil nemlig få adgang til den nødvendige risikovillige kapital, og det vil få langt større frihed til at indgå strategiske alliancer.

I rapporterne anser man begge disse elementer som forudsætninger for, at TV 2 i fremtiden vil kunne opretholde sit indtægtsgrundlag – privatisering eller ej.

Kl. 11.55

I Det Konservative Folkeparti anser vi det for sandsynliggjort, at et privateret TV 2 A/S vil være i stand til at leve op til public service-forpligtelserne. Vi tror, at en privatisering vil styrke TV 2, og vi tror alt i alt, at privatiseringen vil være til fordel for et frit og alsidigt dansk mediemarked. Derfor kan vi naturligvis også fuldt ud bakke op om disse to forslag.

Der er stadig flere ting, der skal afklares i forligskredsen, og vi ser selvfølgelig frem til det fortsatte arbejde. En af de ting, der er kommet på plads i denne uge, er spørgsmålet om TV 2's placering. Det har været et stort ønske fra konservativ side, at TV 2 med en ny ejer skal blive ved med at have hovedsæde i Odense, og det er nu kommet på plads i enighed i forligskredsen.

Det er vi selvfølgelig meget glade for fra konservativ side, ikke mindst af regionalpolitiske hensyn. Der er skabt en stor arbejdsplads i provinsen med ca. 700 medarbejdere, og jeg mener, at det ville være ærgerligt, hvis en ny ejer skulle vælge at flytte stationen f.eks. her til København. Det er nu forhindret.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

To korte spørgsmål til De Konservatives ordfører:

Er fru Carina Christensen enig i hr. Jens Rohdes udtalelser om, at digitaliseringen skal udsættes i flere år, selv om der står noget andet i forliget? Mener fru Carina Christensen ikke, at hr. Jens Rohde med hensyn til digitalisering løber fra medieforliget?

Mit andet spørgsmål er: Kan fru Carina Christensen garantere, at det økonomiske grundlag for TV 2 er tilstrækkelig solidt, så TV 2 ikke ud-

vikler sig til en ny Arrivasag? Kan vi få sådan en garanti?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Med hensyn til digitalisering spørger hr. Naser Khader, om vi i Det Konservative Folkeparti er enige i de udmeldinger, der er kommet fra hr. Jens Rohde. Jeg vil sige, at vi deler hr. Jens Rohdes bekymring for digitaliseringen her i Danmark. Vi kan selvfølgelig også se udviklingen i de andre europæiske lande, og derfor har vi også en meget sund skepsis over for digitaliseringen.

Vi har holdt et møde i forligskredsen i denne uge, hvor vi har drøftet spørgsmålet, og hvor vi selvfølgelig også har drøftet hr. Jens Rohdes indstilling til det. Vi har bedt om nogle yderligere udredninger vedrørende spørgsmålet, bl.a. muligheden for at kunne lave en delvis digitalisering, så man altså ikke tager det fulde skridt nu. Det vil vi så drøfte videre på det næste møde. Så vi har ikke taget endelig stilling, men vi deler hr. Jens Rohdes skepsis.

Jeg forventer ikke nogen ny Arrivasag, det kan jeg betro hr. Naser Khader. Nu lyser lampen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Den røde lampe lyste nu ikke endnu.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er der jo stadig meget af det, vi diskuterer, som ikke foreligger på skrift, bl.a. hvilke sanktioner man kan forestille sig at iværksætte over for et privat TV 2, der ikke overholder eventuelt indgåede aftaler eller tilladelser. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Carina Christensen: Hvilke sanktioner har man tænkt sig at tage i brug? Det synes jeg er interessant at vide for befolkningens tv-kanal.

Jeg kunne også godt tænke mig at høre fru Carina Christensen: Med hvilken proportionalitet skal de sanktioner igangsættes, altså hvilken sanktion for hvilken overtrædelse? Det kunne vi godt tænke os at få lidt indsigt i i dag.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg vil vende tilbage til digitaliseringen. Hr. Jens Rohdes udmeldinger for nylig er jo ikke i overensstemmelse med det, der står i medieforliget. Hvad er der i forhold til digitaliseringen sket si-

den juni måned, hvor medieforliget blev indgået, som gør, at man nu vil ændre holdning? Det er det ene.

Det andet spørgsmål i forhold til digitalisering er: Hvad med TV 2-regionerne? De blev jo opfordret til at danne en landsdækkende kanal via en digitalisering. Hvad med deres fremtid dér?

Med hensyn til økonomien: Det, jeg spurgte om, var, om vi kan få en garanti for, at det økonomiske grundlag for TV 2 er tilstrækkeligt, så vi ikke får en ny Arrivasag. Det er jo ikke noget med at tro, at der ikke bliver en ny Arrivasag. Kan vi få en garanti for, at det ikke udvikler sig til en ny Arrivasag?

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Fru Mette Frederiksen spørger, hvilke sanktioner vi i Det Konservative Folkeparti ønsker, der skal iværksættes over for den nye ejer, hvis man f.eks. ikke lever op til public service-kontrakterne.

Som medieordfører ved fru Mette Frederiksen sikkert, at det er et af de udestående spørgsmål i forligskredsen. Vi er simpelt hen ikke nået frem til at fastlægge det hundrede procent endnu, men det er noget, vi drøfter i disse uger, så det er sådan set et meget aktuelt emne.

Der pågår nogle forhandlinger, som jeg selvfølgelig ikke vil stå og føre her fra Folketingets talerstol og slet ikke med et parti, som ikke er en del af forligskredsen. Men jeg kan meddele, at vi fra konservativ side ønsker nogle meget, meget skrappe sanktioner, for vi mener det selvfølgelig alvorligt med de krav, vi har stillet op i public service-kontrakterne.

Til hr. Naser Khader vedrørende digitalisering: Hvad er der sket siden? Der er sådan set sket meget. Som hr. Jens Rohde lige var inde på, er der bl.a. sket det, at ITV i England er gået ned og hjem, siden vi indgik medieaftalen i juni måned. Vi har fulgt udviklingen i de andre lande, og her er der også sket en løbende udvikling siden juni måned sidste år.

Jeg synes, det er en sund skepsis, vi har i forligskredsen. Det er et stort skridt at vedtage en digitalisering, så jeg synes, det er meget fornuftigt, at vi tænker os godt om, inden vi går videre. Vi skal i hvert fald være sikre på, hvad vi gør, så vi tænker os godt om, og vi arbejder grundigt med sagen og har et stort udredningsarbejde med den.

Om det økonomiske grundlag er tilstrækkeligt? Som hr. Naser Khader sikkert ved alt om, er der udarbejdet to uvildige rapporter, som har dokumenteret, at det økonomiske grundlag vil være til stede. De har begge konkluderet, at der er et tilstrækkeligt økonomisk grundlag, så det er vi også overbevist om i Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det kan synes som en lidt underfundig rækkefølge, at man fremsætter lovforslag, som må siges at have meget vidtrækkende kulturpolitiske konsekvenser, uden at kunne berette for Folketinget og dermed for seerne, hvad konsekvensen af lovforslagene reelt er.

Det er selvfølgelig interessant for os andre at høre, hvilke sanktioner man forventer at iværksætte, hvis et privat TV 2 ikke lever op til forpligtelserne, for det er jo det, regeringen hele tiden hæfter sin argumentation op på, nemlig at et privat TV 2 vil leve op til forpligtelserne. Fru Carina Christensen siger, at Det Konservative Folkeparti går ind for skrappe sanktioner, og det lyder jo sådan set meget interessant. Men hvad er det for nogle skrappe sanktioner, fru Carina Christensen vil bidrage til diskussionen med?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg kan konstatere, at spørgsmålet vedrørende sanktioner er et spørgsmål, der allerede er stillet under udvalgsarbejdet.

Jeg står her med et spørgsmål: Ministeren bedes redegøre for, hvilke sanktioner der kan igangsættes over for et privat TV 2 i tilfælde af overtrædelse af en indgået aftale, herunder med hvilken proportionalitet. Spørgsmålet er altså stillet, og der er givet et fyldestgørende svar fra kulturministeren på det, så jeg vil henvise til, at man læser svaret.

Forhandlingerne er undervejs, og som fru Mette Frederiksen sikkert vil vide, er den største sanktion, man kan give, sort skærm. Det er simpelt hen at trække tilladelsen tilbage, så de overhovedet ikke kan sende, og det ville være meget uheldigt for en ny ejer, fordi han faktisk ville miste utrolig mange penge.

Det, vi nu er ved at drøfte, er nogle mellemgrader af sanktioner, nogle bøder, hvis man overtræder lidt, osv. Men den allerstørste sanktion må være at give sort skærm, sådan som jeg ser det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er interessant, at fru Carina Christensen først siger, at det er drøftelser, som foregår i forligskredsen, og derfor kan man ikke fortælle om dem her i Folketingssalen, og derefter får fru Carina Christensen stukket et svar, som er afleveret til Folketinget, i hånden. Så kan vi vel få lidt mere præcist at vide, hvad det er, man vil gøre.

Fru Carina Christensen ville ikke fortælle os det, fordi det er hemmelige ting. Det er det altså ikke, men hvad er det, man helt præcis vil gøre? Hvis man f.eks. ikke kan være medlem af European Broadcasting Union, hvad vil man så gøre i den forbindelse? Og hvad er det for nogle overtrædelser, der skal til, for at man skrider ind med enten sort skærm eller noget andet? Det må vi have lidt mere præcist at vide. Det kan ikke være sådan, at man henviser til lukkede møder, og det derefter viser sig, at ministeriet kan hjælpe til med, at ordføreren for regeringspartierne får et svar.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg vil gerne bore lidt mere i spørgsmålet om sort skærm. Jeg stillede tidligere spørgsmålet til hr. Jens Rohde, men fik ikke noget svar. Hvor længe skal der være sort skærm? 1 måned, 1 år, 2 år, 3 år? Kan TV 2 overleve nogle måneder med sort skærm?

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Det er sådan set et svar til både hr. Aage Frandsen og hr. Naser Khader: Sanktionerne er ved at blive drøftet i forligskredsen, bl.a. med hensyn til beløbsgrænserne og med hensyn til, hvor længe man kan acceptere at lave sort skærm, men det ligger ikke fast endnu. Vi har udpeget retningslinjerne, og det fremgår også af det svar, der kom fra ministeriet, hvilke ting vi drøfter. De endelige beløbsgrænser og hvor lang tid, man kan lave sort skærm, er altså ikke endelig fastlagt endnu, men det forhandler vi i forligskredsen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Der er i hvert fald noget, der tyder på, at det ikke ligefrem er Det Konservative Folkeparti, der er omdrejningspunktet for de drøftelser, siden ordføreren for Det Konservative Folkeparti

ikke er bekendt med, hvad der foreligger på nuværende tidspunkt.

Når det så er sagt, vil jeg gerne endnu en gang understrege, at det er altså en smule beskæmmende for den offentlige debat, at man fremsætter et lovforslag med så vidtgående kulturpolitiske konsekvenser. Der er gået en proces forud, fra medieforliget blev vedtaget, og selv når vi kommer ind til kernen af spørgsmålet om privatisering af TV 2, nemlig hvor mange overtrædelser af public service-kontrakter der eksempelvis skal til, før man hiver sendetilladelsen hjem, er det ikke fastlagt endnu.

Er fru Carina Christensen ikke enig i, at det havde været smart for seerne og den danske befolkning, at der havde været klarhed om alt det her, inden Folketinget skulle tage stilling til, hvorvidt man ønsker at privatisere TV 2 eller ej, så man kendte det samlede politiske grundlag for vores stillingtagen? Eller synes fru Carina Christensen, det er specielt frugtbart for det danske folkestyre, at en lille forligskreds kan sidde og trække diskussionen ud i det uendelige?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg kan jo ikke svare på, hvad den danske befolkning synes er væsentligt eller ikke væsentligt, og det tror jeg sådan set heller ikke fru Mette Frederiksen kan.

Jeg tror, det vigtigste er, der kommer skrappe, skrappe sanktioner, hvis de nye ejere ikke overholder public service-kravene, osv. osv. Bødernes størrelse er ikke endeligt fastlagt, og heller ikke hvor lang tid man må lave sort skærm. Men selvfølgelig bliver sådan noget fastlagt meget snart i forligskredsen, og det sker selvfølgelig, inden den endelige privatisering bliver foretaget. Det står helt klart.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det var meget interessant at høre Det Konservative Folkeparti og fru Carina Christensens omsorg for, hvor TV 2 skal ligge rent fysisk. Det skal ligge på Fyn. Man kunne næsten få den fornemmelse, at der er en ledende konservativ, der er valgt på Fyn og sådan noget, men det er utrolig vigtigt, at det blev slået fast. Men hvem der skal eje TV 2, var der derimod ikke ét ord om.

Det er altså meget vigtigt, at de, der skal eje TV 2, amerikanere eller italienere, eller hvem det

nu bliver, sidder ovre i Odense i stedet for at sidde i København. Jeg synes, det er en underlig proportionsforvrængning, og kunne vi ikke få et fuldstændig klart svar fra fru Carina Christensen: Er der en garanti for, at TV 2 ikke i første omgang og heller ikke i anden eller tredje omgang bliver opkøbt af italienske eller franske eller amerikanske medieinteresser?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg kan næsten forstå, at hvis Enhedslisten havde været en del af forligskredsen, ville de kræve, at der blev indskrevet en sådan garanti for, at TV 2 ikke blev opkøbt af nogen udenlandsk ejer. Det ville være meget, meget uheldigt, for det er faktisk imod EU-lovgivningen osv. Vi må ikke opstille kriterier for, hvem der må købe TV 2, osv. osv.

Jeg frygter nu heller ikke, at det vil blive en udenlandsk ejer meget, meget fjernt fra Danmark, der køber det. Jeg tror, der vil være stor sandsynlighed for, at det bliver en skandinavisk ejer, for Danmark er nu engang et meget lille sprogområde. Der vil ikke være ret mange, der har den store interesse i at drive tv herhjemme, og man kan sige, at det er måske ærgerligt, for så er det ikke engang sikkert, at vi får den bedste og billigste ejer ind i billedet.

Det ville være fint, hvis der var rigtig mange, der bød på TV 2, for så var vi helt sikre på, at vi fik de bedste tilbud ind. Jeg tror, det formentlig vil være skandinaviske selskaber, både danske og også norske og svenske, der vil byde på TV 2, og det har jeg absolut ingen problemer med.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg deler fru Carina Christensens opfattelse af, at det måske dybest set ikke er særlig afgørende, om det er national kapital, hvis der overhovedet findes en sådan, eller international kapital, der overtager TV 2. Men det er det jo for nogle.

Når man taler udeomkring i landet, fortæller man, at det nærmest vil være danske aviser eller sådan noget, og regeringen håber vel også dybest set, at det skal være et forsøg på, at f.eks. Berlingske Tidende kan overleve ad den vej, men så bliver det måske ikke dansk kapital, men norsk kapital, der indgår i den forbindelse. Selv tror jeg ikke, og jeg tror egentlig heller ikke hr. Søren Søndergaard gør det, at det gør en afgørende forskel, om det er penge fra det ene eller

det andet sted, for penge er penge. Men vi ved, at mere vil have mere, og det er selvfølgelig derfor, man køber op.

Så synes jeg, fru Carina Christensen ligesom skylder Folketinget at kommentere hr. Søndergaards meget relevante bemærkninger om den entusiasme og det engagement, fru Carina Christensen viste, da der blev tale om Fyn, og at det skal ligge i Odense. Det er vel ikke kun økonomi- og erhvervsministeren, som er fra Fyn?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Til det første vil jeg sige, at jeg er meget enig med hr. Aage Frandsen. For os er det vigtigt, hvad der bliver sendt i fjernsynet, hvilke programmer det er, og at de skal være af høj, høj kvalitet, men ikke hvilken ejer der specifikt står bag programmerne.

Med hensyn til Odense: Det skal ikke være nogen hemmelighed, og det ved man sikkert også, at regeringen har en regionalpolitisk ambition om at flytte statslige arbejdspladser ud til provinsen, og det synes jeg er en meget, meget god og vigtig ambition at have. Men det er altid vanskeligt, når man skal flytte en arbejdsplads ud, det har vi jo bl.a. oplevet i kulturmæssig sammenhæng med Rigsarkivet osv., hvor man havde muligheden for at opbygge en statslig arbejdsplads i provinsen.

Det har sådan set ikke noget med mig personlig at gøre. Jeg skal med det samme erkende, at jeg også kommer fra Fyn, men TV 2 er nu engang placeret i Odense, og det blev det i 1988, altså lang tid før jeg overhovedet blev valgt til Folketinget. TV 2 ligger i provinsen, og det ligger tilfældigvis i Odense.

Vi havde mulighed for at skrive ind i udbuds-kontrakterne, at den nye ejer skulle fastholde denne placering, så man ikke lige med det samme flyttede stationen her til København. Det synes jeg har været meget vigtigt, for det betyder meget, at vi har en stor statslig arbejdsplads med næsten 700 medarbejdere i provinsen, og jeg synes også, det er godt, at vi har den ene af vore to public service-stationer i hovedstaden og den anden i provinsen. Det synes jeg giver en god regionalpolitisk bredde.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Der var jo et legendarisk folketingsmedlem, som engang udtalte, at Danmark er et for lille sprog-område til at have en kongelig ballet, og det

kom jeg altså til at tænke på, da jeg hørte fru Carina Christensens bemærkning om, at vi er et for lille sprogområde til, at udenlandske interesser kan have interesse i at tjene penge på TV 2.

Jamen hvorfor skulle det dog være sådan? Hvis TV 2 er et privat foretagende, der kan betale sig, og der er de investeringer af risikovillig kapital, som man taler om, skal det kunne betale sig, for jo mere risikovillig kapitalen er, jo højere forrentning skal den have. Det er elementært, og så er det da fuldstændig ligegyldigt, om det er dansk kapital, tysk kapital eller amerikansk kapital. Det er kun et spørgsmål om, hvorvidt man kan tjene penge på det, og det er lige præcis det, der bekymrer os.

Hvis TV 2 bare bliver en pengemaskine, hvis det overordnede formål kun er, at det skal give overskud, og det er fuldstændig ligegyldigt, hvem der er investor, hvordan kan vi så være sikre på, at der ikke kommer et pres på programmerne? Hvordan kan fru Carina Christensen garantere, at der ikke kommer et pres på programmerne, når udgangspunktet bare er, at der skal tjenes penge på møget?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Med hensyn til at Danmark er et lille sprogområde: Danmark er et lille sprogområde, det kan jeg sådan set ikke gøre så meget ved, og det kan hr. Søren Søndergaard i øvrigt heller ikke.

PriceWaterhouseCoopers og Danske Bank har kigget på, hvem man kunne forestille sig som potentielle købere, og de er altså kommet frem til, at det primært er skandinaviske selskaber, der er interesserede i at investere, men det kunne jo lige så godt være, at de var kommet frem til, at Berlusconi ville være interesseret. Det er han tilsyneladende ikke, det er i hvert fald det, man vurderer. Det kan selvfølgelig godt være, at han dukker op på scenen, men rapporterne konkluderer, at her og nu vil det primært være skandinaviske selskaber, der har interesse i at investere i et dansksproget tv-selskab.

Kl. 12.15

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er muligvis rigtigt, at det fortrinsvis vil være nordisk kapital, der vil være interesseret. Men det er jo en falsk forestilling, hvis man tror, at bare fordi det er nordisk kapital, bliver dansk tv sikret bedre. Signalmæssigt sendes TV 3 fra Storbritannien, men det er jo i høj grad svensk kapi-

tal, der er investeret, og man har da ikke indtryk af, at det påvirker deres udsendelser i retning af, at de er mere danske, tværtimod.

Derfor er hele diskussionen om, hvem der eventuelt vil købe, måske også irrelevant. Det afgørende er, hvem der vil tjene penge, hvor man kan tjene penge, og hvordan man kan tjene penge, og jo billigere en investor kan producere udsendelser og få solgt så mange som muligt til det købedygtige publikum, som ser reklamerne omkring udsendelserne, jo større er sandsynligheden for, at det bliver den pågældende, der køber. Sådan er det, og det er derfor, der efter vores opfattelse er en meget stor risiko for, at det bliver nogle, som tænker i retning af TV 3, der vil købe TV 2.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Hr. Aage Frandsen siger, at det meget vel kan blive skandinaviske tv-selskaber, og at der dermed skulle være en sammenhæng mellem, hvilke programmer der bliver sendt. Jeg ser overhovedet ikke den sammenhæng.

Jeg forestiller mig ikke, at hvis det tilfældigvis bliver Berlusconi, der køber TV 2, sender man lige pludselig italiensk fodbold med udelukkende italiensk kommentar, osv. osv. osv. For mig handler det overhovedet ikke om, hvilket land den nye ejer kommer fra; for mig handler det om den vare, der skal leveres. Der er nogle public service-kontrakter, der skal leves op til, og publikum, altså seerne, er danske.

Jeg tror ikke, at ret mange danske seere har lyst til at se italienske B-serier; det er jeg hundrede procent overbevist om. Hvis man skal kunne overleve som kommerciel medspiller, skal man lave noget kvalitets-tv og sende noget rigtig godt tv. Enhver kommercielt tænkende vil udnytte den platform, han får med TV 2, og norske penge betyder altså ikke norske programmer i dansk tv, kan jeg betro hr. Aage Frandsen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg tror sandelig heller ikke, at fordi det er en norsk ejer, bliver det norske udsendelser. Nej, det bliver amerikanskdominerede udsendelser under alle omstændigheder, ligegyldigt hvem der kommer til at eje TV 2, og det er jo dét, der er pointen i hele diskussionen.

Hvis man alene skal producere tv ud fra, hvad der kan betale sig, skal man tænke på et bestemt publikum, som vil se nogle bestemte udsendelser. Der skal ligge nogle reklamer omkring de pågældende udsendelser, og der er et bestemt publikum, der er mere købedygtigt end et andet publikum, og det er det publikum, som bliver styrende.

Om man synes, det er godt eller dårligt tv, er fuldstændig irrelevant. Det bliver mere målrettet mod det marked, som findes. Vi har måske 300, 400, 500 forskellige typer tv-stationer, der sender til Danmark, og som vi kan tage ned på forskellig vis, men de er ikke udtryk for en mangfoldighed med hensyn til indhold. De er udtryk for en mangfoldighed, fordi der er mange af dem.

Når vi taler om mangfoldighed, kan den defineres på den måde, at der er flere stationer. Men hvis disse stationer sender det samme, er det ret ligegyldigt at tale om mangfoldighed. DR og TV 2, som er public service-stationer, sender på forskellig vis tv, som danskerne gerne vil se, og grunden til, at DR også kan sende små programmer, er, at DR har licensen. TV 2 kan ikke sende tilsvarende små programmer i samme omfang, men de har stadig nogle enkelte, fordi de har et økonomisk grundlag, som i øjeblikket bl.a. skyldes, at de er de eneste, der kan sende reklamefinansieret tv til hele Danmark, men også at de i et vist omfang har licens.

Kl. 12.20

Når vi ser på de andre tilbud, som danskerne har, og som danskerne selvfølgelig skal benytte sig af, hvis de ønsker det, er de jo meget ens. Der er ikke den store forskel på det, man ser på TV 3, eller det, man ser på TvDanmark 1 og 2. Det er stort set det samme, det er billigt produceret, og det skal det være, for ellers kan man ikke sende, og det er rettet mod et bestemt publikum, nemlig det publikum, som man forventer er købedygtigt og lader sig påvirke af reklamer. Det betyder, at der vil være en tendens til, at en del af det danske publikum måske får mindre tv af den slags, de gerne vil have. Det kan ikke undgås.

Hvis man ser på sådan noget som børneprogrammer, kan man jo se meget tydeligt, at i dag er der meget stor forskel på de omkostninger, der er forbundet med at lave børneprogrammer. DR har en gammel tradition for at lave gode børneprogrammer, men det koster ganske mange penge. TV 2 har betydelig mindre tradition for det, og derfor er det også sådan, at Dan-

marks Radio og TV 2 har været nødt til at købe masseproducerede discountudsendelser, fortrinsvis fra USA. Man kan måske nok sige, at det da er gode programmer, men grunden til, at så mange kanaler sender dem, er, at de er billige.

Med hensyn til public service, som regeringen hele tiden skyder sig ind under, at man får med, når man laver kontrakterne, vil jeg til enhver tid medgive, at hvis vi skulle lave noget tilsvarende, ville vi heller ikke kunne give nogen som helst garanti, for det kan man ikke. Tidligere var det sådan, at Danmarks Radio og TV 2 havde den samme bestemmelse om public service, men alligevel kunne vi se, at de tolkede den på meget forskellig vis, og hvorfor gjorde de det? Jo, fordi deres grundlag for at kunne leve op til public service-kravene var forskellige. DR's grundlag var, at de havde licensen, og der var en klar forventning om, at de til punkt og prikke ville leve op til kravene på en helt bestemt måde og også anderledes end TV 2. Det har vi alle sammen affundet os med, og sådan måtte det også være, fordi TV 2 var i en reklamebetalt situation og også i højere grad skulle leve op til de markedsbestemte konkurrencekrav.

Det er det skred, der vil ske. Det er det skred, der utvivlsomt vil ske, ligegyldigt hvor meget man skriver ned. Man kan endda skrive det ned sådan, at det ser ud, som om det er en klar skærpelse, og hvis der så henvises til, hvordan det var i Danmarks Radio før i tiden, kan man sige: Det var jo ikke, fordi det var så strengt, men Danmarks Radio følte en forpligtelse til at leve op til det på sin egen strenge måde. Der stod ikke en række ting i public service-bestemmelserne om, hvordan de skulle leve op til det, og at der skulle gives sendetid mod snævre målgrupper, men det var de samme bestemmelser for Danmarks Radio og TV 2.

Når man nu fjerner disse bestemmelser, som førhen var fælles for begge kanaler, fra TV 2, er det ikke overraskende. Det er logisk, for sådan vil det være i fremtiden. Ordvalget lyder i og for sig udmærket, men jeg er overbevist om, at når man skal i gang med at praktisere bestemmelserne på et rent kommercielt marked, bliver man altså tvunget til at ændre sin handlemåde, og i den forbindelse er det meget beklageligt, at regeringen ud over at bede om nogle økonomiske rapporter ikke i højere grad har bedt om nogle mediemæssige vurderinger.

Der var en høring her i Folketinget, som blev foranstaltet efter et vist pres fra oppositionens side, og det var jo karakteristisk, at disse medie-

folk sagde, at de var ganske bekymrede for, om det kunne lade sig gøre at leve op til indholdet af public service-kravene på det økonomiske grundlag, der forelå. Der var ikke noget med, at de sagde, at det ikke under nogen omstændigheder kunne lade sig gøre, for der er jo eksemplet fra Norge, hvor man mener, det i højere grad kan lade sig gøre, fordi Norge er i en anden situation end Danmark med hensyn til, hvordan konkurrencen er på området, hvordan reklame-mulighederne er på området, og hvordan indtjeningsmulighederne er på området.

Jeg mener i virkeligheden, det er en meget stor fejl fra regeringens side, men jeg er selvfølgelig godt klar over, hvorfor man ikke har bedt om at få lavet noget sådant. Det er selvfølgelig, fordi det kunne have forvirret billedet, selv hos kulturministeren, fordi det kunne jo være, de havde skrevet noget om, at der var større risici for ikke at kunne leve op til public service-kontrakten, end vi ellers har fået forelagt.

Kl. 12.25

Man har bedt om to økonomiske rapporter, hvor der selvfølgelig tænkes økonomisk. Sådan skal det være, og derfor er det heller ikke overraskende, at de når frem til den konklusion, at det nok kan lade sig gøre, for man kan jo næsten sige, at alting kan lade sig gøre, hvis man bare er lidt fleksibel med public service-bestemmelsen. Det var den del, regeringen skulle have sørget for også var til stede.

Vi afviser naturligvis de to lovforslag. Vi ved ikke præcis, hvad der vil ske i fremtiden, det er der ingen der ved, men vi har en fornemmelse af det, fordi vi kender til, hvad der sker på det økonomiske område, hvordan markedet udvikler sig, og hvordan krav om public service vil stå sig i konkurrence med markedet.

Det, regeringen nu lægger op til med et meget snævert flertal sammen med Dansk Folkeparti, er reelt, at vi i fremtiden har DR som public service-station, mens TV 2 bliver en station, som mere og mere bliver tvunget ud på markedet i et slagsmål om reklamekronerne. De bliver nødt til at tænke i retning af, hvem det er, som vil se deres udsendelser, og sige til nogle firmaer: I skal reklamere omkring disse udsendelser, som vi sender til et bestemt publikum. Det er et publikum, som er købedygtigt, det er det, man kalder det yngre lag, og det er specielt kvinder, som i særlig grad lader sig påvirke af reklamer – ikke fordi de er mere påvirkelige, men fordi det erfaringsmæssigt fortrinsvis er dem, der køber ind, mens de lidt ældre, de helt unge og børnene er

mindre påvirkelige, fordi det ikke er dem, der køber ind.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg må sige, at efter at have hørt hr. Aage Frandsens tale forstår jeg slet ikke, hvorfor hr. Aage Frandsen skulle have brugt bare ét minut på at forhandle med regeringen i hele dette forløb. Der er jo simpelt hen slet ikke noget af det åbne sind, som hr. Aage Frandsen ellers sådan plejer at stå for, og som jeg også oplevede, at han gik til forhandlingerne med.

Det er en fuldstændig og total afvisning ud fra nogle begrundelser om, at nu bliver man presset ind, og nu skal man til at drive forretning, osv. Det er en fuldstændig afvisning af, at privatisering overhovedet vil være en god idé, uanset hvad, så jeg forstår slet ikke, at hr. Aage Frandsen brugte så meget tid på at forhandle med os dengang. Det må jeg sige, når jeg hører ham her i dag.

Hr. Aage Frandsen henviser til nogle eksperter, men vil hr. Aage Frandsen ikke bekræfte, at der ikke er én af disse eksperter, der har udtrykt sig på et videnskabeligt eller et empirisk grundlag? Der er ikke nogen af dem, der har lavet nogen undersøgelse, der godtgør eller dokumenterer noget, sådan som de rapporter, der er blevet lavet til regeringen, rent faktisk gør. Det er frie skud fra hoften, og det er vigtigt at holde fast i det. Det er så dejlig fristende at tage fat i eksperter, men der er ikke nogen af dem, som har udtrykt sig på et videnskabeligt grundlag.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Hr. Aage Frandsen siger, at man har godt nok haft PriceWaterhouseCoopers og Danske Bank til at lave nogle rapporter, men de har kun lavet en rent økonomisk vurdering. Der er overhovedet ikke lavet nogen mediemæssig vurdering, det har bare været det rent økonomiske grundlag, man skulle undersøge, og så kunne TV 2 ellers bare gøre, som de ville; og bare se, om det var noget, de kunne tjene penge på.

Kan hr. Aage Frandsen ikke bekræfte, at da man lavede rapporterne, tog man netop udgangspunkt i de forudsætninger, der var opstillet af forligskredsen, nemlig public service-kontrakterne? Man skulle vurdere, hvilke muligheder et privatiseret TV 2 havde for at klare sig økonomisk under forudsætning af, at den nye

ejer skulle leve hundrede procent op til public service-kravene, altså de mediekraft, der var stillet af forligskredsen. Kan hr. Aage Frandsen bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Da jeg gik til forhandlinger med regeringen og andre politiske partier om en medieaftale, gav jeg udtryk for, at jeg ikke mente, at TV 2 burde privatiseres, men erkendte, at det var en politisk realitet med det foreliggende flertal.

Kl. 12.30

Man går så ind og forhandler og ser, hvad der kan komme ud af det. Og jeg havde en klar forventning om den søndag aften, hvor solen skinne, det var den 1. juni, at vi kunne nå et resultat. Der ville jeg have været nødt til at acceptere noget, selv om jeg ikke ville være helt begejstret for det alt sammen, det er helt sikkert.

Nu blev det ikke sådan. Der blev intet til mig, intet. Jo, én ting, og det var, at Danmarks Radios bestyrelse ikke alle sammen skulle udpeges af kulturministeren. Det opfatter jeg sådan set som en indrømmelse, jeg fik – i øvrigt uden at betale for det, så det var da alligevel lidt.

For mig var det helt klart, hvordan det var, og det tror jeg også at det var for hr. Jens Rohde. Hr. Jens Rohde vidste godt, hvad jeg mente, men vidste også, at jeg var villig til og må være villig til, når man går ind og forhandler, ikke at få det bedste resultat ud af det, for sådan vil det aldrig være; det er det bedst mulige.

Når eksperter udtaler sig, kan man jo bede dem om at lave en større undersøgelse og sådan nogle ting, men her er det nok svært at lave noget, man kan kalde videnskabeligt. Det gælder også de to økonomiske rapporter. Jeg vil nødig kalde det videnskabeligt. Det er nogle økonomiske vurderinger og sådan nogle ting.

På samme måde kunne man have bedt disse medieeksperter, disse mediefolk om at give en vurdering af det ud fra deres forudsætninger, men under alle omstændigheder er det mit politiske ansvar at tage stilling.

Jeg vender tilbage med et svar på det andet spørgsmål.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Naser Khader – vrøvl, det er hr. Jens Rohde. Men den næste ordfører er hr. Naser Khader.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg ved ikke, hvem der skal være glad eller ked af det i den situation her. Det kan vi tage en diskussion om senere.

Hr. Aage Frandsen har både i debatten og i sin tale beskæftiget sig en hel del med de snævre målgrupper. Nu kunne jeg så godt tænke mig at få et svar på et spørgsmål, som jeg har stillet adskillige gange, men egentlig aldrig rigtig fået et svar på: Hvad er det for programmer, som TV 2 i dag sender til snævre målgrupper? Hvor er de snævre programmer på TV 2 henne?

Jeg spørger af et ærligt hjerte, for jeg kan ikke finde dem, og jeg kan simpelt hen ikke komme i tanke om, at de i de sidste mange år har sendt nogle programmer, jeg sådan vil definere som smalle programmer. Det kan jeg simpelt hen ikke. Jeg kan kun se en programflade på TV 2, som er gennemført kommerciel. Det er også fint, men det er kommercielle bæredygtige programmer hele vejen igennem. Hvor er de smalle programmer?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Naser Khader har et spørgsmål til hr. Aage Frandsen, som ikke er et støttespørgsmål, går jeg ud fra.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Vil hr. Aage Frandsen ikke bekræfte, at børneprogrammet søndag formiddag, Snurre Top, er et smalt program? Hvad hedder det? Snurre Snup? ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil sige, at det simpelt hen er selve formlen på et støttespørgsmål at begynde med: Vil man ikke bekræfte, at ... Det er sådan, vi opdager, at det er et støttespørgsmål. Så hr. Aage Frandsen får kun 1 minut til at svare i.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Først til fru Carina Christensen om et tidligere stillet spørgsmål: Det er korrekt, at de havde det som forudsætning, men det er jo sådan, at når man beder banker og økonomer om at vurdere noget, går de ikke ind og vurderer, om det nu også kan lade sig gøre i forhold til de ikkeøkonomiske ting. Det gør de ikke i den her forbindelse, det kan de ikke gøre, og det har man ikke forventning om at de skal gøre.

Med hensyn til de smalle programmer: Jeg har overhovedet ikke talt om, at TV 2 vil miste de smalle programmer. Jeg er netop gået meget ind på, at vi har public service-bestemmelser, som var ens for de to kanaler, og at de tolkedes forskelligt.

Jeg vil alligevel sige – og der vil jeg referere til det samme, som jeg gjorde i en tidligere debat – at den kortfilm, som vandt her for nylig, og som siden blev sendt på TV 2 lige kort før vores tidligere debat, som jeg havde lejlighed til at se, vil jeg definere som smal, hvis jeg alene skulle gøre det.

Kl. 12.35

Så må jeg til hr. Khader sige: Jeg er handicapet på det punkt. Selv om jeg havde mine børnebørn i påsken, så så vi altså ikke den udsendelse, vi så andre børneudsendelser.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Jens Rohde for tredje korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Kan vi ikke slå fast, at der bliver sendt fantastisk gode børneprogrammer i Danmark, og at Danmarks Radio i øvrigt stadig væk laver fantastiske børneprogrammer? Det kan i hvert fald min datter bekræfte, og det kan jeg også godt selv. Jeg synes faktisk, at der er meget god og underholdende tv, sådan set også på TV 2.

Jeg må sige, at jeg opfatter ikke sådan noget som »Snurre Snups Søndagsklub« som et smalt program. Det er i øvrigt også et fuldt kommercielt bæredygtigt program, et fuldt ud kommercielt finansieret program. Sådan er det.

Jeg er da glad for, og det vil jeg kvittere for, at vi fik ét eksempel. Nu ved jeg ikke, hvad det er for en kortfilm, hr. Aage Frandsen nøjagtig nævner, men den accepterer jeg. Det var dejligt, tak.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Man kan sige, at en del af den debat, vi har her i dag, ligesom er en forlængelse af vores tidligere debat, som var en forlængelse af den forrige debat igen.

Jeg har aldrig sagt, at TV 2 i praksis lever op til det, der stod i den gamle aftale, hvor de i virkeligheden også skulle sende de smalle programmer. Det har jeg ikke sagt. Men der var altså lige det eksempel, jeg alligevel ville give, for der tænkte jeg ved mig selv, at det egentlig var undtagelsesvis. Det var lidt overraskende, at det

ikke var på DR 2 i forhold til målgruppen, tænkte jeg.

Med hensyn til børneprogrammer: Min manglende viden i det konkrete tilfælde skal ikke forhindre mig i at sige, at jeg har viden på en anden måde. Jeg har set børneprogrammer, også her for nylig, og med glæde set, at »Bamse og Kylling« ikke har ændret sig så voldsomt, måske også fordi det vist var en genudsendelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Naser Khader (RV):

Først i forhold til de små programmer: Hvis ikke TV 2 sender små programmer, undrer det mig, at TV 2 er medlem af EBU. Der står eksplicit på EBU's hjemmeside i deres bestemmelser, at man skal sende små programmer for at være medlem af EBU. Så hvis ikke TV 2 sender små programmer, forstår jeg ikke, at de er medlem af EBU.

Med hensyn til forslagene: Regeringens forslag om at omdanne den selvejende institution TV 2 til et aktieselskab ser uskyldigt ud. Det ligner et ukontroversielt forslag af teknisk karakter, som ikke vil anspre til den store debat, men det er det ikke. Lovforslaget er den sidste sten, der skal ryddes af vejen for at privatisere TV 2.

De Radikales holdning har altid været klar. Vi er ikke principielt modstandere af at privatisere TV 2, men der skal være et klart og realistisk formål, og det skal ske på et forsvarligt grundlag. Det har vi ikke i den nuværende situation.

Dagens TV 2 er på mange måder en succes. Det har i flere år været Danmarks mest populære tv-kanal, og jeg er bange for, at TV 2 på det foreliggende grundlag i en privatiseret udgave bliver dårligere.

En af de klareste årsager til TV 2's succes tror jeg har været public service-kravene til TV 2. Public service-kravene eller public service-aftalerne har stillet mere eller mindre klare krav til store dele af indholdet på TV 2's programflade, og det har anspre TV 2's medarbejdere til at lave kvalitets-tv.

Kravene er imidlertid blevet udvandet i de nye kontrakter, der er blevet indgået med regeringen. Man har altså bevæget sig i en løsere retning. Hvis man vil have et bedre tv, hvorfor bruger man ikke nogle mere direkte og præcise midler? Hvorfor stiller man ikke mere præcise og omfattende public service-krav? Hvorfor udvider man ikke Radio- og tv-nævnets kompeten-

cer? Hvorfor tror man, at programmerne på TV 2 vil blive meget anderledes end på de andre private tv-kanaler, vi allerede kender? Og hvordan forestiller man sig, at konkurrencesituationen vil se ud på det danske tv-marked efter en privatisering?

Kl. 12.40

Hvis privatiseringen får lov at blokere for digitalisering, som Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, mener, ender vi i nærmest monopolagtige tilstande. Ofringen af det digitale sendenet for at sikre en privatisering af TV 2 er egentlig meget afslørende. En privat virksomhed er jo interesseret i så lidt konkurrence som muligt. Det vil sige, at man ofrer mangfoldigheden i det danske tv-udbud for at sikre privatisering af TV 2.

Vi har i Det Radikale Venstre flere gange stillet en række spørgsmål vedrørende det grundlag, man vil privatisere på. Det økonomiske grundlag for et fremtidigt privatiseret TV 2 virker meget ustabil. De to uafhængige konsulentrapporter fremstår overdrevent optimistiske.

Derudover er der en række uklarheder, hvoraf kan nævnes i flæng: Der er uklarhed om, hvad der skal ske med TV 2's andel af sendenet. Hvordan skal udbuds- og salgsprocessen foregå? Hvordan vælger man en køber? Hvad med fremtiden for TV 2-regionerne? Hvordan sikrer man, at en privat ejer overholder public service-forpligtelserne? Og hvad gør man, hvis TV 2 viser sig ikke at være rentabel på private vilkår? Skal skatteborgerne så til lommerne?

Både kulturministeren og Venstres og Dansk Folkepartis medieordførere har tidligere været meget tilbageholdende med at besvare disse spørgsmål helt præcist. Dette må afsløre, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke har gjort alle disse forhold klart. Det bekræfter Det Radikale Venstre i vores holdning.

Det Radikale Venstre advarede ved sidste forespørgselsdebat regeringen mod at privatisere TV 2 på det nuværende grundlag. Denne advarsel gentager vi. Vi kan derfor ikke støtte kulturministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er nødt til meget klart at understrege, at mine betænkeligheder ved digitalisering intet har at gøre med privatiseringen af TV 2, således som hr. Naser Khader gav udtryk for her på talerstolen. Det er igen at skyde falske motiver i skoene på folk. Det synes jeg ikke er rimeligt.

Når jeg har udtrykt bekymring for digitalisering, er det, fordi jeg kan se, at den ikke har skabt andet end problemer og økonomisk dårlighed alle de steder, hvor man har haft gang i det. Det er virkeligheden.

Hvorfor tror hr. Naser Khader, at belgierne fuldstændig er stået af og ikke vil være med? Hvorfor tror hr. Naser Khader, at man i England har oplevet, at ITV er gået under jorden eller bukket under på det, og at man har udskudt beslutningerne til 2020? Er det for sjov? Er det, fordi man vil privatisere TV 2? Nej, det er, fordi erfaringerne er så rystende på det her område.

Så vil jeg med hensyn til de små programmer, hvor hr. Naser Khader siger, at hvis det var sådan, at de ikke sendte små programmer, havde de ikke været med i EBU, spørge: Hvad er det for små programmer? Kom nu op med nogle eksempler. Kan hr. Naser Khader nævne programmer på TV 2, som ikke er kommercielt bæredygtige?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu har hr. Naser Khader ved flere lejligheder været heroppe og gentage ligesom et mantra, at Det Radikale Venstre principielt ikke er imod et salg af TV 2. Det vil jeg meget gerne bede hr. Naser Khader om at komme herop og uddybe.

Jeg har meget svært ved at forholde mig til sådan en udtalelse, for enten er man for, eller også er man imod. Man kan heller ikke være bare lidt gravid, enten er man gravid, eller også er man ikke gravid. Altså det er lidt sådan både at blæse og ville have mel i munden.

Hvordan ville Det Radikale Venstre forholde sig i det øjeblik, man alligevel ville sælge TV 2? Skulle det så være uden reklameindtægter? Hvem ville købe et TV 2, som ikke ville være reklamefinansieret? Det er meget svært for mig at forstå.

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Først til hr. Jens Rohde: Det er ikke noget med at skyde nogle motiver i skoene på nogen som helst.

Men jeg hæfter mig ved en sætning i rapporterne, hvor der står, at det, at TV 2-regionerne bliver gjort landsdækkende via en digitalisering, vil være et problem for et privatiseret TV 2. Derfor kobler jeg de to ting sammen. Og i øvrigt: Hvor længe skal man udskyde digitaliseringen?

Jeg mener, at digitaliseringen faktisk er med til at mangfoldiggøre medie billedet meget mere end i dag. Det fremmer og udvider demokratiet.

Med hensyn til de små programmer: Jeg nævnte tidligere børneprogrammet. Jeg mener faktisk, at det er et småt program, men det undrer mig virkelig, at TV 2 får lov til fortsat at være medlem af EBU, når der eksplicit står på deres hjemmeside, at man skal sende små programmer for at være medlem af EBU. Der må være noget galt, siden de stadig er medlem af EBU, hvis der ikke er små programmer.

Og det der med kommerciel bæredygtighed: For mig er problemet ikke, om det er kommercielt eller ej, men derimod om det er dansksprogede programmer. Er det danskproducerede programmer? Er det med til at styrke dansk kultur? Det er vigtigere, end hvem der laver det.

Til fru Louise Frevert: Vi har jo hele tiden sagt, at vi ikke principielt har noget imod, at TV 2 bliver privatiseret, bare det bliver gjort på et ordentligt grundlag. Vi mener, at grundlaget er usikkert på nuværende tidspunkt. Ved sidste forespørgsel nævnte jeg, at vi egentlig godt kunne tænke os et uafhængigt organ til vurdering og sikring af debat, udarbejdelse af rapporter og løbende vurderinger ligesom Kränkingsnämnden i Sverige – flere sanktionsmuligheder, bøder, inkludering af børn, unge og ældre som særlige grupper osv.

Vi har en del ønsker til privatisering af TV 2.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Så skulle man da sandelig have bidt til bolle, da vi forhandlede. Men det gjorde Det Radikale Venstre jo ikke. Det var i høj grad Det Radikale Venstre, der var dynamoen bag, at det hele brød sammen til sidst. Så hvis man vil have sine ønsker frem, må man jo også være med til at tage et ansvar og sidde med ved bordet. Men det fra-valgte man jo.

Jeg er da fuldstændig enig i, at en digitalisering vil kunne åbne for flere kanaler på et jordbaseret net. Men vil Det Radikale Venstre sige – det ville man i hvert fald ikke, da man sad i regering, for jeg havde mange diskussioner med den tidligere kulturminister – at man vil træffe en beslutning om, at vi her i Danmark skal lukke det analoge net i 2007 og så bede danskerne om at gå ud og investere i bokse til hver deres fjernsyn? Der er i Danmark pr. husstand gennemsnitligt 3½ fjernsyn. Prøv at tænke på, hvilke udgifter det er, man pålægger borgerne.

Der var da en grund til, at den tidligere kulturminister ikke ville sætte en dato på for afvikling af det analoge net. Det er, fordi det ikke virker.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad der skulle være usikkert i grundlaget for at privatisere TV 2. Hr. Naser Khader taler om uvildige rapporter. Der har været to uvildige rapporter, altså uafhængige af hinanden, som er fremkommet med forslag og oven i købet er fremkommet med synspunkter, der siger, at der på det her grundlag overhovedet ikke vil være noget til hinder for, at man privatiserer TV 2. Så jeg synes, det er nogle postuler, som jeg gerne vil have uddybet, for der er jo ikke nogen sammenhæng i, at man ikke kan privatisere TV 2, når man oven i købet har to af hinanden uafhængige instanser, der har vurderet, at det bliver privatiseret på det rigtige grundlag.

En anden del af det, som jeg godt vil spørge hr. Naser Khader om, er: Hvorfor mener hr. Naser Khader, at »Snurre Snup« om søndagen er et smalt program? Når jeg spørger på denne direkte måde, er det, fordi jeg meget gerne vil bede om definitionen på et smalt program. Når jeg har fået det, vil gerne bede om to eller tre eksempler på, hvad hr. Naser Khader mener med smalle programmer. For det kan da godt være, at dansk er smalt, og at de danske programmer vil være smalle i europæisk sammenhæng.

Kl. 12.50

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Vi var jo meget aktive i medieforhandlingerne, men til sidst sagde vi nej, fordi vi var usikre med hensyn til beslutningen om, at TV 2 skulle privatiseres, efter at arbejdsgruppen skulle komme med deres undersøgelser. Der ville være et fortolkningsspørgsmål, og det var det, der gjorde, at vi sagde nej til at være med i forliget.

Med hensyn til digitalisering så mener jeg, at det i Sverige faktisk er succesfuldt med digitalisering. I England har der været problemer, men i Sverige går det faktisk godt.

Sagt til fru Louise Frevert: Rapporterne siger, at det er o.k. at privatisere TV 2. Men jeg har tidligere nævnt, også ved sidste forespørgsel, at forudsætningerne for rapporterne er alt for optimistiske både i forhold til reklamemarkedet og i forhold til økonomien. Det vil sige, at de, som

jeg udtalte første gang, er for gode til at være sande. Hvis man analyserer forudsætningerne, så er de alt, alt for optimistiske.

Jeg skal ikke gøre mig klog på definitionen af smalle programmer, men programmer, hvor hovedvægten er på børn, unge, ældre, handicappede og indvandrere, vil jeg opfatte som smalle programmer.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jens Rohde for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Indvandrersprogrammer og handicapprogrammer opfatter hr. Naser Khader som smalle programmer. Det tror jeg også godt vi kan blive enige om. Det lyder meget fornuftigt. Hvor er de programmer på TV 2? Hvor er de henne?

Indtil nu er »Snurre Snups Søndagsklub« det eneste smalle program, som hr. Naser Khader har nævnt, og jeg er absolut ikke enig i, at det er smalt. Jeg kan ikke finde dem. Der er ikke nogen gennemgående smalle programmer på TV 2. Hvorfor vil hr. Naser Khader ikke erkende det? Det er der i hvert fald ikke ud fra de begreber, som hr. Naser Khader nu stillede op: handicap- og indvandrersprogrammer osv. De er der ikke, og de har ikke været der i mange år, for TV 2 er nødt til at lave en fuldstændig kommercielt bæredygtig programflade, fordi man er hundrede procent markedsafhængig.

Må jeg så ikke sige til den diskussion om regionerne, som hr. Khader lige nævnte her: Det er jo en politisk beslutning, om regionerne skal være landsdækkende. Jeg har bare så ufattelig og umådelig svært ved at se, at det giver mening at tale om regionalt tv, hvis det skal være landsdækkende. Hvad er meningen med, at vi har regionalt tv? Det er, at det skal være regionalt, da vel ikke landsdækkende. Det er jo en selvmodsigelse.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil bare i al stilfærdighed bede hr. Naser Khader om at bekræfte heroppe, at hr. Naser Khader mener, at to så estimerede firmaer som Danske Bank og PriceWaterhouseCoopers i virkeligheden ikke har været deres opgave voksen.

Hr. Naser Khader står heroppe og insinuerer, at disse to firmaer, der har udarbejdet de to rapporter, som begge giver udtryk for, at det er plausibelt at privatisere ud fra de givne forud-

sætninger, i virkeligheden ikke taler korrekt. Det vil jeg gerne have at hr. Naser Khader kommer op og bekræfter.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Først til hr. Jens Rohde med hensyn til små programmer: Der må være noget galt med EBU som institution, siden TV 2 kan være medlem af EBU, når de ikke sender små programmer. Jeg kan ikke uden at undersøge det gøre mig klog på, hvad det er for nogle små programmer, de har sendt tidligere og sender i øjeblikket. Men jeg vil fastholde, at søndag formiddag er et smalt program.

Men jeg forstår ikke, at de er medlemmer af EBU, når de ikke sender små programmer. Der står eksplicit på EBU's hjemmeside, at man skal sende små programmer for at være medlem af EBU. Så forstår jeg ikke, hvorfor de er det, når de ikke sender små programmer.

Med hensyn til det regionale og regionale blev de jo i medieforliget opfordret til at indgå landsdækkende samarbejde. Hvis man synes, det er en dårlig idé, hvorfor er det så nævnt i medieforliget? Der blev de opfordret til at lave en landsdækkende kanal efter en digitalisering.

Kl. 12.55

Fru Louise Frevert rejser et spørgsmål om rapporter. Jeg ved ikke, om du kan huske det, men ved sidste forespørgsel understregede jeg, at der er problemer med forudsætningerne, nemlig forventninger til den danske økonomi og forventninger til reklamemarkedet. Jeg pegede også på firmaet PriceWaterhouseCoopers. Nu har de fjernet det, men for 2 måneder siden sagde de i rapporten på deres hjemmeside, der blev lavet i oktober 2002, én ting om reklamemarkedet, og i rapporterne siger de noget andet. I oktober sagde de, at der ikke vil være en stigning i reklamemarkedet, men i rapporterne hævder de, at der vil være en moderat stigning.

Der må da være noget galt, siden ét firma har to forskellige holdninger med hensyn til reklamemarkedet i løbet af nogle få måneder. Jeg synes, at det er disse usikkerheder i forhold til forudsætningerne, der er problemet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror lige, at jeg skal minde hr. Naser Khader om – eller måske har han ikke hørt det før – at vi ikke bruger eller ikke bør bruge direkte tale fra Folketingets talerstol. Jeg kan jo ikke sige, at vi ikke gør det, når det sker.

Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Man skal jo ikke have læst voldsomt lang tid i forslaget til lov om TV 2/DANMARK A/S for at fornemme de nye tider. I § 6 står der:

»Sagsakter vedrørende omdannelsen af TV 2/DANMARK til aktieselskab samt sagsakter vedrørende salg af aktier i TV 2/DANMARK A/S er undtaget fra adgangen til aktindsigt i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen.«

Det er selvfølgelig bare begyndelsen, for når privatiseringen er gennemført, er der selvfølgelig ingen mulighed for aktindsigt. Så er der ingen offentlighed i forvaltningen, for så er det ikke længere noget, der hører under det område.

Det er sådan set bare et fuldstændig konkret kendetegn på, hvad kapitalisme er. Kapitalisme er lukkethed, det er mangel på demokrati, og det er mangel på borgernes indsigt og mulighed for at få viden om konkrete sager. Det kan man allerede se i § 6 i det her lovforslag. Så om ikke andet har vi i hvert fald en demokratisk begrundelse for at sige nej til forslaget.

Vores udgangspunkt – bare for at undgå, at hr. Jens Rohde bliver nødt til at gå op og spørge om, hvad alternativet er – har jo hele tiden været to konkurrerende offentligt ejede public service-stationer finansieret, ikke af licens, men finansieret af en progressiv skat. Det har været vores udgangspunkt, og det har været det, som vi har foreslået, og derfor har vi også løbende i forbindelse med hele udviklingen på TV 2 advaret mod, at man var på vej ind på en glidebane. Vi har for længe siden advaret om, at den reklameorientering, man havde, ville få konsekvenser for programmerne, og der er jo rigeligt mange, der har været med til at dokumentere her, hvilke konsekvenser det har fået for programmerne.

Det er klart, at vi, når man fortsætter ad den vej og laver et totalt privatiseret TV 2, vil få endnu mere af den slags. Vi vil hen ad vejen få endnu flere reklamer, breaks og muligvis betaling. Vi vil få programmer, som er dårligere end dem, vi har i dag.

TV 2 udsender et blad, der hedder TV 2 Medienyt, og på bagsiden er der en oversigt over, hvad ugens seere ser på. Der er en opgørelse over, hvad alle seere ser hele døgnet, og så er der en opgørelse over, hvad seere mellem 21 år og 50 år ser på. Hvis nogen naivt skulle tro, at det var, fordi det var dem, der så mest tv, så er det sådan set ikke derfor, men det er, fordi det er dem, der er det købedygtige publikum, og derfor er det af

hensyn til annoncørerne særlig vigtigt, hvad de ser.

Det er jo lidt interessant, hvis man går ind og ser på deres tv-forbrug, når det gælder TV 2, for gruppen som helhed og gruppen mellem 21 år og 50 år er fuldstændig identiske. Men det er samtidig interessant at se, at gruppen mellem 21 år og 50 år ser lidt mindre Danmarks Radio og lidt mindre DR 2, hvorimod de ser lidt mere TV 3 og lidt mere TvDanmark.

Alene derfor fremgår det jo fuldstændig kryptisk. Hvis man laver en kanal, som i endnu højere grad skal fungere på markedsbetingelser, så er det i forhold til det segment, man har udlagt. Det er der, reklamekronerne skal tjenes for at få reklamekronerne ind. Man skal nærme sig det, vi har på TV 3, og man skal nærme sig det, vi har på TvDanmark. Derfor vil det gå i den retning med udviklingen af tv.

Kl. 13.00

Nu vil jeg godt sige om køberne, især nogle af de købere, som har meldt sig fra dansk side: Vi tror bestemt ikke på, at deres intention er at lave dårligere tv. Vi tror sådan set, at ambitionen er at prøve at lave godt og oplysende tv, men problemet er jo, hvordan situationen vil være, når krisen kradsler.

Som en erhvervsmand sagde i forbindelse med de undersøgelser, som har været meget omtalt, så bliver man jo nødt til at tage sit udgangspunkt i, at man også skal kunne tjene penge i worst case-scenarier. Og jo mere der bliver snakket om, at der skal være risikovillig kapital, som skal være med til at udvikle det ene og det andet og det tredje, desto mere klart er det også, at der skal tjenes mange penge, for risikovillig kapital tiltrækkes altså ikke ved at give den forrentning, man kan få ved at sætte pengene i banken. Risikovillig kapital tiltrækker man kun, hvis man er villig til at give en ekstra forrentning. Det vil sige, at der skal være ekstra mange penge at tjene på det her.

Der kan være situationer, hvor krisen kradsler, eller hvor forudsætningerne ikke er, som de er lagt op til i de her rapporter, der er lavet. Hvor uvildige de institutioner, der har lavet dem, er, skal jeg lade være ufortalt i den her sammenhæng. Men kommer vi i situationer, hvor forudsætningerne er anderledes, så vil vi naturligvis også se, at man vil forsøge at få ændret reklamer reglerne, man vil forsøge at få igennem, at man kan opkræve penge for public service-virksomhed – det er der i øvrigt stadig væk ikke taget stilling til om man kan få lov til ifølgende svar, vi

har fået fra Kulturministeriet – og man vil se, at der vil være en kampagne for at få flere reklamer. Desuden vil man opleve et pres på programmerne, der alt andet lige vil give dårligere programmer.

Det er klart, at det vil give dårligere programmer, hvis man i stadig større grad benytter sig af internationale nyhedsbureauer og mindre af egne journalistiske udsendinger, og det er jo en oplagt ting at gøre, hvor man kan spare massevis af penge.

Hvis man lader være med at have korrespondenter udstationeret, men bare tager fra de internationale nyhedsbureauer, så kan man få en situation, hvor man kan sige nøjagtigt det samme, som alle de andre siger, men det er jo ikke nødvendigvis særlig godt og selvstændigt tv.

Den dominans til at træffe de afgørelser bliver altså nu givet til private kapitalkræfter. Uanset hvad intentionerne er i starten, så er der ingen, der aner, hvor det ender, og det kan jo ende, som vi f.eks. har set i USA.

Der er lige kommet et interessant telegram for lidt siden om BBC-chefen, der er chokeret over amerikanske medier under Irakkrigen. Amerikanske medier under Irakkonflikten demonstrerede en partiskhed og patriotisme, der er chokerende, siger den øverste chef for den britiske radio- og tv-station BBC. De største amerikanske radio- og tv-stationer har udøvet en så rystende ensidighed til støtte for USA's regering og krigen, at det må være en advarsel til briterne om aldrig at indføre amerikanske tilstande i medieverdenen, mener BBC's generaldirektør, Greg Dyke. Det værste eksempel er medie giganten Clear Channel, der ejer 101.225 radiostationer i USA, siger han, og han gennemgår en række eksempler på, hvordan denne ensidighed er kommet til udtryk.

Vi skal bare være klar over, at det jo er den udvikling, vi åbner op for ved at lade private kræfter afgøre det her. Der er ingen, der på længere sigt kan sætte en stopper for dét.

Vi synes faktisk, at vi står i en situation, hvor det er et meget stort valg, der skal træffes. Jeg ved godt, at der er folk, der har sagt, at alt næsten er blevet sagt i den her sag, og at der ikke er nogen grund til at diskutere. Det kan man muligvis sige, men der er måske en mulighed for at dvæle lidt ved, hvem der egentlig skal træffe den her beslutning, for der er jo mange beslutninger, vi træffer herinde, som aldrig nogen sinde har betydning for befolkningen, men den her

beslutning er jo faktisk en beslutning, som har en enorm betydning for befolkningen.

Vi kan f.eks. bare se på denne oversigt og konstatere, at hver eneste dansk seer bruger en time hver dag på at se på TV 2. Det er trods alt en beslutning, der får direkte indflydelse på folks daglige liv.

Derfor synes jeg, at vi i fællesskab skulle overveje, om det her ikke var en beslutning af en karakter, som vi skulle lade befolkningen træffe. Hvad er egentlig grunden til, at vi skal gøre os til bedrevende eksperter på det her område? Der er nogle klare argumenter for den ene udvikling, og der er nogle klare argumenter for den anden udvikling. Lad dog befolkningen træffe en klar afgørelse, om den virkelig ønsker at følge i Arrivas og Farums fodspor, eller om den ønsker at fastholde en public service-kanal, hvor der oven i købet bliver lagt op til, at den skal forbedres, så den virkelig opfylder sit formål.

Kl. 13.05

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det var interessant at høre hr. Søndergaards start, der gik ud på, at kapitalisme er lig med lukkethed og noget udemokratisk noget. Jeg kender ikke rigtig nogen socialistiske eksempler, der indtil nu har leveret specielt meget åbenhed, genereret vækst, genereret glæde, genereret mangfoldighed, genereret noget som helst positivt, ud over at hr. Søndergaard er en flink fyr. Det gør jeg ikke. Socialisme er lig med lukkethed, hvorimod markedet er demokrati for de mange. Så det var sådan set en fantastisk start, der viser, at hr. Søndergaard åbenbart lever i en helt anden verden end de fleste nu.

Nu har man hele tiden nævnt TV 3 og TvDanmark og sådan noget, men hvad skulle begrundelsen være for at efterligne og vise fuldstændig det samme som andre kanaler? Det ville da forretningsmæssigt være en temmelig dårlig idé, og det giver ingen mening.

TV 2 har et brand, de har et varemærke, som bl.a. er, at de er meget stærke på nyhedssiden. Når man har et meget stærkt varemærke, så giver det slet, slet ingen mening, hvis man skulle gå hen og devaluere det varemærke, som man har. Derfor er der manet spøgelser frem, som reelt ikke eksisterer, når hr. Søndergaard siger, at det hele ender i TvDanmark og TV 3.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu nævnte jeg sådan set overhovedet ikke spørgsmålet om socialisme, selv om vi jo er mange, der er eksempler på socialistisk livsglæde og gåpåmod og hvad som helst – åbenhed ikke at forglemme. Men jeg nævnte spørgsmålet om kapitalismen, og det er bare et spørgsmål om at læse, og det synes jeg hr. Jens Rohde skulle gøre i en stille stund, når han får tid, nemlig slå op i forslaget og læse, hvad der står i § 6.

Det er jo ikke åbenhed, men det modsatte af åbenhed. Ministeriet har jo i sin besvarelse forklaret, hvorfor man må lave denne lukkethed. Den må man lave af hensyn til at stå stærkest på markedet. Sådan er det under kapitalismen, hvor der er lukkethed, når man skal konkurrere på markedsvilkår. Og lukkethed, hvad betyder det? Det betyder manglende indsigt for befolkningen, manglende demokrati. Derfor er det her i virkeligheden efter min opfattelse en forringelse af den demokratiske kontrol.

Derudover vil jeg spørge: Kan hr. Jens Rohde ikke bekræfte, for hr. Jens Rohde har jo en mulighed, at det rent faktisk er sådan, at i den målgruppe, som man går efter, når det gælder reklamekronerne, de 21-50-årige, har TV 3 og TvDanmark en større andel af seerne, end de har i resten af befolkningen som helhed?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkeparti går ind for de overordnede principper i disse to lovforslag, der gør det muligt at omdanne TV 2 til et statsligt aktieselskab og efterfølgende bemyndige ministeren til at sælge aktierne i TV 2.

Vi kan tilslutte os de generelle rammevilkår, der opstilles i de to lovforslag i forbindelse med privatiseringen af TV 2. Men når det gælder de konkrete vilkår, der skal knyttes til en privatisering, vil de komme til at fremgå af de tilladelsesvilkår, som skal fastlægges, og af de konkrete public service-krav, der skal vedtages på et senere tidspunkt. Kristeligt Folkeparti har naturligvis ingen indflydelse på disse vilkår, da vi jo ikke er en del af medieforliget.

Så på den ene side går vi principielt ind for de rammevilkår, der er foreslået for privatisering af TV 2, men på den anden side kender vi jo ikke de konkrete betingelser for en privatisering, og vi ser både rammevilkårene og de konkrete be-

tingelser for en privatisering i en sammenhæng, og der er altså en del ubekendte.

Vi kunne tage reklamereglerne: Nu har vi jo aldrig været særlig begejstret for liberalisering, når det gælder medicin- og alkoholreklamer, fordi vi selvfølgelig er betænkelige ved den effekt, en liberalisering af reklamereglerne vil få for børn og unge, og vi er også bekymrede for, at der skal ske en yderligere liberalisering.

Kl. 13.10

Hr. Jens Rohde var i nogle af sine indlæg inde på, at han selvfølgelig ikke kan udstede nogen garanti, og det er jeg også vel klar over. Så muligheden for en yderligere liberalisering ville være til stede.

Så er der også spørgsmålet om, hvorvidt de regionale stationer får tilstrækkelig gode vilkår og udviklingsmuligheder i fremtiden. Hvis det ikke bliver til noget med et digitaliseret jordbaseret sendenet, hvordan er mulighederne så for regionerne? De vil selvfølgelig være, som de er beskrevet i medieaftalen, og der ser jeg ikke nogen udviklingsmuligheder for de stationer. Da vi finder, at de regionale stationer er vigtige også i et kommende mediebillende, kan vi i hvert fald se visse manglende muligheder for en udvikling på de stationer.

Hvis det bliver til noget med et digitaliseret jordbaseret sendenet, så vil der dér være en udviklingsmulighed, hvis de får en selvstændig kanal, men det er bare nogle ubekendte faktorer, som vi ikke kan få svar på i dag.

Det er heller ikke muligt at få afklaret, om TV 2 skal kunne opkræve betaling for sin public service-virksomhed. I Kristeligt Folkeparti har vi den klare holdning, at det ikke skal være muligt. Men det har vi heller ikke kunnet få afklaring på i dag.

Så er der alt omkring public service-kravene. Jeg har noteret mig, at ministeren flere gange har lovet, at de kommende public service-krav ikke vil blive forringet. Det er selvfølgelig positivt, at ministeren er meget klar på dette punkt, men man kan jo sidde en sen aften, hvor man skal have tingene til at hænge sammen, og så tænker man: O.k., vi må slække lidt her, og der er lidt med de snævre målgrupper, og der kan være lidt med det her.

Jeg har ikke nogen garanti for, at det ikke sker, og jeg kan ikke nogen steder læse mig frem til, at det her nu helt klart ligger fast i forhold til en privatisering. Det er igen en ubekendt faktor, som vi selvfølgelig må forholde os til i Kristeligt Folkeparti.

Så selv om vi faktisk er positive over for de to lovforslag, kan vi ikke stemme ja til dem. Vi kender jo ikke de fremtidige tilladelsesvilkår og public service-krav for et privatiseret TV 2, og vi ser altså nu engang de her ting i sammenhæng.

Vi vil ved tredjebehandlingen stemme hverken for eller imod lovforslagene, for vi kender ikke de konkrete betingelser. Vi vil selvfølgelig ikke drages til ansvar for nogle konkrete vedtagelser i forbindelse med en privatisering, som vi måske slet ikke vil kunne støtte i den sidste ende.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det sidste havde jeg meget stor forståelse for. Men der er en ting, jeg simpelt hen ikke forstår, nemlig hvordan fru Bodil Kornbek kan inddrage diskussionen om regionerne i den diskussion om, hvorvidt man skal privatisere TV 2 eller ej, for det har jo sådan set ikke noget med det at gøre. Vi har jo styrket regionerne ved at give dem økonomisk autonomi.

Sendemæssigt vil de stå i den samme situation, som de altid har gjort, uanset om vi privatiserer eller ej. Det har ikke noget med det at gøre. Det har noget at gøre med, om vi får den her digitalisering igennem og så en efterfølgende beslutning. Jeg lægger vægt på, at man siger tingene ligeud, også så de kan forstås af alle, så jeg vil godt fra min side meget klart slå fast, at jeg aldrig nogen siden vil være med til at oprette en landsdækkende kanal af TV 2-regionerne, som både får licens og får lov til at basere sig på reklamekroner. Så kunne vi lige så godt bare bevare den konstellation, vi har i dag. Så det er en politisk beslutning efterfølgende, om der overhovedet skal være noget af det.

Hvis der skal være en landsdækkende regional kanal, så må den basere sig på det ene eller det andet, den ene finansiering eller den anden finansiering. Det andet vil Venstre ikke være med til.

Så synes jeg i øvrigt stadig væk, at det ikke giver nogen mening at tale om regionalt tv, hvis det, det skal laves om til, er landsdækkende tv. Men det kunne jeg godt tænke mig at høre hvad fru Bodil Kornbek og Kristeligt Folkeparti mener om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard for en kort bemærkning. Taletiden for korte bemærkninger er fortsat maksimalt 1 minut.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår udmærket, at der kan være situationer, hvor man vælger at undlade at stemme. Der kan være situationer, hvor man f.eks. hverken vil have lod eller del i, om man skal gå den ene eller den anden vej, fordi man i virkeligheden ville gå i en helt anden retning, og hvor det valg, der ligesom er, er et umuligt valg.

Kl. 13.15

Men det var ikke det, jeg fornemmede på Kristeligt Folkepartis ordfører. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvis nu man forestillede sig, at Kristeligt Folkeparti var tungen på vægtskålen, så ville en undladerstemme jo i den situation betyde, at man accepterede det.

Derfor bliver jeg jo nødt til at høre, om det er rigtigt, som også kulturministeren her siger højt, at Kristeligt Folkeparti i virkeligheden går ind for denne lov, men blot undlader at stemme, fordi man skal have sin egen placering og måske har et bagland, der bestemt ikke er glade for de reklamer, og dem vil man ikke støde. Er det derfor?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

I forhold til hr. Jens Rohde og de regionale stationer: Nu har der været så meget snak frem og tilbage omkring det her med digitalisering; det giver selvfølgelig nogle usikkerheder, og det synes jeg ville være fint også at få på plads.

Det er klart, at når vi taler om de regionale stationer, ser vi gerne, at der bliver nogle udviklingsmuligheder, fordi der faktisk allerede i dag ligger et potentiale i de stationer, som ikke bliver udnyttet fuldt ud. Det synes jeg kunne være fint at få på plads og så sige: Hvilke muligheder vil der være i fremtiden for regionerne? Jeg håber, det er svar nok.

Til hr. Søndergaard: Vi har jo hele tiden fastholdt vores standpunkt omkring reklamerne og også om ikkelokalt, kommercielt tv osv., osv., det er der jo ikke noget nyt i; det er det, vi siger igen og igen. Men vi har også hele tiden sagt, at selve skal vi sige grundtanken om en privatisering af TV 2 har vi ikke modsat os på nogen som helst måde.

Men det er klart, at vi godt vil kende betingelserne, hvis vi skulle sige ja til det her lovforslag. Og da der er nogle ubekendte faktorer dér, som vi ikke er helt sikre på, men som måske kan være gode nok, når vi ser det endelige resultat,

vælger vi altså at stemme blankt til det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det kulturministeren.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Var det mig? Jeg troede, det var hr. Søren Søndergaard.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nej, han opgav.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det var da en defaultistisk holdning.

Vi er jo kommet vidt omkring i løbet af formiddagens debat. Vi har diskuteret socialistisk livsglæde, har eksemplet siddende hernede i form af hr. Søren Søndergaard, også til tider i form af hr. Aage Frandsen, to kompetente, dygtige socialistiske parlamentarikere.

Vi har haft dybsindige ideologiske diskussioner om kapitalismens åbenhed kontra socialismens. Det er meget interessante diskussioner, synes vi også, specielt når vi diskuterer TV 2 og privatisering.

Men summa summarum: Jeg kunne i løbet af formiddagens kompetente, spændende debat om privatiseringen konstatere, at der er et flertal for at fortsætte den proces, vi nu begiver os ud i.

Det handler om at sikre TV 2's fremtidige kvalitet. Det handler om at sikre, at borgerne kommer til at betale mindre i licens, samtidig med at vi sikrer en kvalitetsstation, som har mulighed for at udvikle sig. Det handler om, at vi tør se ud i fremtiden og ikke som mørkemændene se tilbage.

Udgangspunktet for forligspartiernes holdning i den her sag er jo, at TV 2 står over for nogle kolossale økonomiske udfordringer, udfordringer, som jeg ikke har hørt nogen af folketingspartierne – måske på nær et enkelt – sige, at de vil være med til at finansiere som en statsfinansiering.

Vi sikrer altså som forligspartier, at TV 2 får mulighed for at udvikle sig kvalitativt, at vi har en uafhængig dansk station placeret i Danmark, som vil sende kvalitets-tv.

Så har der været en masse spørgsmål om hvis'er, hvor jeg mener, at man på nogle tidspunkter har talt imod bedre vidende, desværre. Vi har fra forligspartiernes side klokkeklart slået fast, at vi ikke vil have brugerbetaling, at vi har stillet public service-krav til det nye TV 2, som

er skrappere, mere eksplicitte krav, end der nogen sinde har været stillet før. Vi har også sikret os, at vi stadig har en public service-station i form af TV 2, fordi vi stiller så skrappe krav til stationen.

Kl. 13.20

Så har der været hele diskussionen om det snævre eller det brede, eller hvad det var, TV 2 skulle sende. Jeg tror også, man skal passe på, at man ikke diskuterer på et urealistisk grundlag.

Altså TV 2 er jo ikke DR2. TV 2 er en kanal, som i dag i hele sin profil er kommerciel, fordi den for ni tiendedele vedkommende lever af annoncer, af reklamer. Derfor handler det om at målrette deres programmer mod at få flest mulige seere i den købedygtige alder. Sådan er det i dag, og sådan vil det også være i fremtiden.

Men al erfaring siger jo, at det, som er interessant for de mange seere, er kvalitetsprogrammerne, det er nyhederne, som har langt, langt de fleste seere, det er danskproducerede programmer, og det er børne- og ungdomsudsendelserne, når vi taler om den målgruppe, som handler om børn og unge og de forældre, der er til dem.

Men for at sikre, at fundamentet er i orden for den fremtidige udvikling af TV 2, har vi stillet disse public service-krav, som betyder, at vi mindst får en nyhedsdækning på niveau med den, der er i dag, at vi mindst får dansk drama på niveau med det, der er i dag, at vi mindst får børne- og ungdomsudsendelser på niveau med det, der er i dag. Det vil sige, at vi sikrer, at kvaliteten i hvert fald er på det niveau, den er i dag.

Så vil jeg godt give den forudsigelse her og den prognose, at jeg egentlig tror på, at TV 2 vil udvikle sig i retning af mere kvalitet og sandsynligvis vil få flere seere, fordi man vil sende nogle bedre programmer, og fordi man får noget mere fleksibilitet. Alle de øgede krav til TV 2, som nogle herinde taler om – heldigvis ikke så mange, kun et par stykker – er jo betinget af, at man tror på, at det politiske system bedre ved, hvordan man driver en tv-station, end man gør ude i tv-stationerne. For selvfølgelig ved man det bedst dér.

Det skal ikke være Brian Mikkelsens tv, det skal heller ikke være hr. Jens Rohdes tv, og det skal heller ikke være hr. Søren Søndergaards tv. Det skal være danskernes tv. Og hvis der er nogle, der er gode til at drive en tv-station, er det selvfølgelig de tv-folk, som har fået en kontrakt i hånden.

Det skal ikke være en politikerudpeget bestyrelse, som driver en tv-station. Det skal være

mediefolk, som har kompetence med hensyn til at sende fjernsyn og til at henvende sig til danskerne. Der får man en kontrakt i hånden, hvorefter man kan sende kvalitets-tv de næste 10 år på et ordentligt grundlag, og hvor vi sikrer os, at TV 2 også har en fremtid i danskernes mediebillede, så man kan vælge en dansk public service-station, som er kommerciel og privatdrevet.

Så jeg er fuld af fortrøstning, fuld af forventninger til, at det her betyder, at vi får et mere pluralistisk mediebillede, at vi får et TV 2, som kan udvikle sig, samtidig med – og det skal man jo ikke underkende, det var Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, jo også inde på – at det her også betyder en styrkelse af TV 1, altså af Danmarks Radio, som får 3 mia. kr. til at drive public service-tv og -radio for. Helt unikt, helt enestående for øvrigt, at man har så stort et budget.

Så vi har bredden, vi har hele paletten, vi har nu mange muligheder for at se kvalitets-tv, også i fremtiden, og – det er jo en anden dimension af det her – med den radioliberalisering, vi laver, også mulighed for at kunne høre flere forskellige radiokanaler:

Så alt i alt er det her udtryk for kernesund fornuftig mediepolitik, som vil give nogle flere valgmuligheder for danskerne både på radio- og tv-siden og forhåbentlig også noget mere kvalitet i årene frem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen en kort bemærkning, og jeg har også noteret fru Mette Frederiksen op.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der er jo ingen, der her i Folketinget har udtalt noget om, at politikere var bedre til at finde ud af, om noget er godt tv eller ej. Det er der jo ingen der har udtalt sig om.

Men det, vi har talt om, er spørgsmålet om, hvilken økonomi man skal have til rådighed, og hvordan økonomien skal kunne komme til rådighed, forstået på den måde, om det er via reklamer, om man er tvunget til at tænke på, hvilke typer af udsendelser til hvilket publikum det drejer sig om.

Der har ministeren helt ret i sin realisme, nemlig at man sender til et bestemt publikum. Sådan er det også i dag, og derfor har jeg heller ikke talt for – og sådan har der også været argumenteret tidligere – at TV 2 i dag laver en hel masse smalle programmer. Det gør de ikke.

Men altså, vi kan jo ikke i dag blive enige om, hvordan fremtiden skal være; det kan vi ikke under nogen omstændigheder. Men så kunne vi sige, at om 5 år, den 25. april 2008, er der et arrangement, hvor tidligere kulturminister hr. Brian Mikkelsen deltager, og hvor jeg deltager, og hvor vi diskuterer, hvordan det gik med den beslutning, som den tidligere kulturminister fik vedtaget af et flertal i Folketinget. Det vil jeg gerne invitere hr. Brian Mikkelsen til.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er det jo sådan set fint, at kulturministeren selv har tiltro til det lovforslag, der er fremsat. Men det er ingenlunde nok, hvis vi andre ikke kan få klarhed over, hvad det er for nogle forudsætninger, der ligger til grund, og om de forudsætninger er tilstrækkelig gode.

Det er ikke tilstrækkeligt, at kulturministeren selv mener, at et privat TV 2 vil kunne navigere og levere det kvalitetsbårne tv, som vi andre ønsker det, hvis forudsætningerne ikke er til stede. Det er de forudsætninger, vi bliver ved med at sætte spørgsmålstegn ved. Der er hård konkurrence på det danske tv-marked; reklamemarkedet er trængt i bund; licensen falder bort, og en kommende ejer skal sikre sit afkast.

Har regeringen ikke selv bare skyggen af tvivl, om det her kan lade sig gøre eller ej? Og vil regeringen på ingen måde imødekomme den, synes jeg, berettigede frygt, vi andre kan have for, om vi også i et 8-, 10-, 12-årigt perspektiv kan have et tilstrækkelig godt TV 2? Kan vi ikke bare få en lille smule omtanke?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Aage Frandsen: Jamen jeg tager med glæde handsken op, uanset hvilken position jeg har om 5 år, for det er selvfølgelig relevant at evaluere det forløb, vi nu begiver os ud i. Jeg har en stor tiltro til, at det vil betyde bedre kvalitet og en overlevelse af public service-begrebet på flere stationer. Det vil sige, at borgerne får nogle flere og bedre tilbud også i fremtiden.

Men det må jo komme an på en prøve, og jeg respekterer i øvrigt dybt hr. Aage Frandsens saglige indvendinger i denne her sag; det synes jeg er helt forståeligt. Vi kommer fra hvert vores politiske udgangspunkt, og jeg lytter meget, når hr. Aage Frandsen taler mediepolitik, også i den

her sag. Vi er bare kommet til en anden konklusion. Sådan er politik jo også.

Det leder mig så over til fru Mette Frederiksen. Ja, selvfølgelig har regeringen stor tiltro til lovforslaget. Og vi har ikke skyggen – nu taler jeg på regeringens vegne – af tvivl om, at det er det rigtige, vi gør. For vi vil kigge ud i fremtiden; vi vil ikke kigge tilbage som mørkemænd eller mørkekvinder, vi vil godt have lov til at se ud i fremtiden og se på, hvad der kan sikre TV 2's kvalitet i fremtiden. Og vi gør os ikke klogere end tv-folket. Det er også derfor, jeg godt kan blive lidt ærgerlig en gang imellem over at høre nogle af de udtalelser, der kommer.

Vi har nu fået nogle uafhængige konsulenter til at komme med deres prognoser for den økonomiske fremtid. Vi ser på, hvad potentielle købere siger. Og der står mange købere, som vil ind og købe TV 2 for at forbedre kvaliteten i TV 2 og selvfølgelig også prøve at få en forretning ud af det. Og de må alt andet lige være klogere end os, der sidder herinde. De er klogere end fru Mette Frederiksen, og de er også klogere end hr. Brian Mikkelsen. For de laver selvfølgelig deres egne undersøgelser. De er ude på markedet, og de har langt større viden om medieområdet, end fru Mette Frederiksen har, og end kulturministeren har.

Så det har jeg absolut stor tiltro til, når så mange gerne vil købe TV 2. Vi har ikke skyggen af tvivl om, at det her vil betyde bedre mulighed for pluralisme og forhåbentlig bedre kvalitet i fremtiden.

Når man taler om de forudsætninger, som ikke er blevet belyst, vil jeg sige: Denne proces har været ekstremt åben. Vi har diskuteret nu i over et år, har holdt et utal af møder, for øvrigt også med Folketingets partier, omkring det her. Og der har været en ekstremt høj grad af åbenhed omkring det, så der ikke skabes alle mulige mytedannelser, netop fordi vi har tiltro til, at det er den rigtige proces, vi er på vej ind i for danskernes skyld.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Altså nu har den frie fortolkningsleg med ordene, som jeg frygtede i forbindelse med det kommende private TV 2, også bredt sig til Folketingssalen. Nu taler vores kulturminister pludselig om bedre tilbud om pluralisme – bedre tilbud om pluralisme. Hvor i det her lovforslag garanteres danskerne mere pluralisme på medie-

markedet? I antal af aktører, i antal af udbydere, i de nyheder, der er tilgængelige, eller i de programmer, der er tilgængelige? Det bedre tilbud om pluralisme, hvor kommer det fra?

Der tales om fra kulturministerens side, at man vil fastholde niveauet for dansk drama og for danske nyheder. Er det ikke korrekt forstået, at det er målt i antal minutter? Det er det eneste kvantitative mål, der er opstillet – ikke kvalitativt. Det er målt i antal minutter.

Hvad med indholdet? Det er jo ikke nok, at vi har en regering, der ønsker, at der skal sendes dansk drama, hvis det danske drama, der bliver sendt på TV 2 for eftertiden, vil være produceret til en meget lille sum penge og uden indhold. Så er det da ligeegyldigt, om vi har dansk drama.

Det er derfor, vi gentagne gange i dag har spurgt regeringens repræsentanter: Forklar Folketinget, hvad der menes med børneprogrammer af høj kvalitet? Men det kan regeringen ikke forklare, og det vil regeringen ikke forklare, for det er en fuldstændig umulig størrelse at måle og at forholde sig til. Derved opstår risikoen altså for et potentielt ringere tv, og det kan vi stadig væk ikke forstå man vil være bekendt at byde seerne.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg har altid haft den tro, at det er en god kvalitet at have både som menneske og måske specielt som politiker, at man har det, jeg vil kalde tvivlens nådegave. Jeg kan høre, at det har vores kulturminister ikke på det her område i hvert fald. Ikke skyggen af tvivl.

Vi har nu i en debat, der har varet siden kl. 10, hele tiden hørt, at det står i public service-kontrakten, til alle de indvendinger, vi har haft, og al den tvivl, vi har: Det står i public service-kontrakten.

På den baggrund virker det helt besynderligt på mig, at når man så spørger – og det er der jo blevet spurgt om flere gange – jamen hvad nu, hvis at de public service krav ikke bliver efterlevet af dem, som ministeren ikke har skygge af tvivl over for, så får vi det svar af fru Carina Christensen, at det er noget, man diskuterer. Det er ikke noget, man er færdig med at diskutere, altså sanktionerne. Hvad skal der til? Hvordan skal man gribe ind, hvis der imod ministerens forventning skulle ske det, at kommende ejere ikke lever op til public service-kravene?

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad begrundelsen er for, at man ikke har de sanktioner fær-

digforhandlet i regeringen? Og hvornår forestiller ministeren sig dem færdigleveret? Er det, inden lovforslaget skal vedtages her ved tredje behandling, eller er det engang hen over sommeren?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til fru Mette Frederiksen: Se, pluralismen bliver jo sikret ved, at vi sikrer, at der også i fremtiden vil være et TV 2 med udgangspunkt i Danmark. Sagen er den, at TV 2 står over for så kolossale økonomiske og strukturelle udfordringer, at alternativet til en privatisering af TV 2 ville være en øget kapitaltilførsel til TV 2.

Jeg hører ikke andre end måske et eller to partier i Folketinget, som ville putte de ekstra statspenge ind i TV 2. Det vil sige, at det vil der ikke være flertal for i Folketinget.

Regeringen har sagt helt klart, at vi heller ikke vil have en stigning i licensen; det ligger fuldstændig fast. Hvorfor skulle danskerne betale mere end de mange penge, de i forvejen betaler for at se tv og radio i Danmark? De betaler i forvejen over 3 mia. kr. i licens. Det er rigeligt. Alt rigeligt. Det vil vi ikke have en stigning i.

Så alternativet for TV 2's vedkommende ville altså være færre muligheder for at udvikle sig, mulighed for, at de ville miste seere og komme ind i en ond cirkel og så også miste reklameindtægter. Nu sikrer vi pluralismen ved, at TV 2 kan udvikle sig ved nogle partnere, som har medieforstand og også kan tilføre foretagendet penge.

Så vil jeg også godt have mig frabedt, at man siger, at regeringen ikke vil forklare. Vi har ikke bestilt andet end at forklare i over et år nu, hvad forudsætningerne er for en privatisering af TV 2, og hvorfor vi går ind i det forløb, der hedder en privatisering af TV 2.

Vi kan så være uenige, det er jo fair nok, ideologisk og politisk – og det er også derfor, jeg bliver nødt til at vende tilbage til det lidt ubehagelige i debatten på den måde – men fordi man er uenige, behøver man jo ikke betvivle, hvad skal man sige, hæderligheden og hensigten i det, som regeringen forsøger på ud fra et andet ideologisk synspunkt.

Kl. 13.35

Og der er det, jeg synes, man skal passe på, hvad man siger. Det er blot et godt råd til en anden parlamentariker, som jeg er kollega med. Man skal passe meget på, hvad man beskylder andre for i så henseende. For det, vi gør fra rege-

ringens side, er at gå ind i et forløb, hvor vi tror på, at en privatisering vil være til gavn, og vi har opstillet alle forudsætningerne og har ikke bestilt andet end at tale om det i over et år nu.

Til fru Jytte Andersen: Jamen jeg er helt enig i, at det er rart at have tvivlens nådegave, helt klart. Og det har vi vel alle sammen; man kan vel ikke være skrâsikker på alting. Men i en sag som den her, som har været så belyst og diskuteret igennem ikke kun de halvandet år, regeringen har siddet, men også i årene forud fra regeringspartierne side, er vi hundrede procent sikre på både i Det Konservative Folkeparti og i Venstre – det er dem, jeg kan tale for her – og jeg forstår også i Dansk Folkeparti, at det er den rigtige vej, vi går, og at det er til gavn for danskerne. Vi har altså ikke skyggen af tvivl om, at det er den rigtige vej, vi er på vej ud ad.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Vi har selvfølgelig en politisk uenighed, som tager udgangspunkt i vores politiske grundholdninger, og som jo så giver sig udslag i, hvor meget vi tror, at et marked kan bidrage til kvalitet.

Der er det jo så vigtigt også at tage hensyn til, at vi er i et land som Danmark med et begrænset sprogområde, og det er dér, vi ikke tror, at man ved at sende det ud på markedet opnår større, som jeg ville kalde det, mangfoldighed, for jeg er bange for, at det, vi opnår ved det, er, at man måske nok får flere udbydere, flere private udbydere, selv om det er den samme i det her tilfælde, men at man mere eller mindre vil udbyde det samme, fordi man er nødt til at overleve på det samme grundlag, nemlig på markedets grundlag.

Det er det, vores bekymring går på. Vi bliver ikke enige nu, men vi har forskellige udgangspunkter, og vi mødes, skal jeg forstå, og det bliver fornøjeligt, om 5 år. Jeg glæder mig allerede.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu skal jeg hjælpe ministeren med at få lidt mere tid, så han også kan svare mit spørgsmål, ved at spørge igen: Hvornår forventer ministeren at få sanktionskravene, og hvad der skal til, for at sanktionerne træder i kraft, færdigforhandlet i forligskredsen? For der kan jeg forstå at de har været til drøftelse et stykke tid, så vidt jeg kunne forstå det på fru Carina Christensen. Så det var sådan set det, der lå i mit spørgsmål,

og nu har ministeren så et par minutter til at svare på det.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Altså nu bliver det talte ord jo sjældent mere korrekt af, at det bliver gentaget mange gange. Jeg må forholde mig til i den her lovgivningsproces, at da lovforslaget, vi førstebehandler i dag, lå som udkast, var public service-kontrakterne ikke færdigforhandlede, og de var ikke offentliggjort.

Så det vil sige, at man var i stand til at formulere et lovforslag om at omdanne TV 2 til aktieselskab med henblik på en hurtig privatisering, før man kunne tage stilling til, hvad indholdet af stationen skulle være. Public service-kontrakten var ikke færdigforhandlet, og den var ikke offentliggjort. Det står i bemærkningerne til lovforslaget.

Vi har stadig ikke fået adgang til udbudsmaterialet. Vi kender ikke indholdet af det. Vi har i dag spurgt bl.a. den konservative ordfører, hvilke sanktioner regeringen forventer skal kunne træde i kraft, hvis et privat TV 2 ikke overholder aftaler. De sanktioner kan vi ikke få adgang til. Vi kan ikke få dem at se.

Vi har også i dag spurgt den konservative ordfører, med hvilken proportionalitet man har tænkt sig at benytte sanktionerne. Det har vi heller ikke fået svar på.

Alt i alt er der altså fremsat et lovforslag med vidtgående kulturpolitiske konsekvenser, uden at det nødvendige baggrundsmateriale ligger til grund for Folketingets arbejde. Og det skal vi selvfølgelig beklage.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har heldigvis talt til ti på vejen herop. Det tror jeg var meget heldigt for debatten. Jeg må hellere vende mig imod den altid saglige hr. Aage Frandsen.

Det er jo fair nok, at vi er uenige politisk. Jeg tror egentlig, hvis man kigger ideologisk på det, at en del af baggrunden selvfølgelig er, om man har tiltro til markedet eller ej, tiltro til, at det enkelte menneske kan foretage et frit valg, tiltro til, at danskerne vil vælge det rigtige.

Der må jeg sige, at jeg har en afgørende tro på, at danskerne vil vælge det kvalitativt rigtige produkt, dvs. de tv-stationer, som sender kvalitetsorienterede nyheder, kvalitetsorienteret

dansk drama, kvalitetsorienterede børne- og ungdomsudsendelser og ikke bare masseproduceret dåselatter fra USA.

Det viser al erfaring, og det er bl.a. derfor, at TV 2 og Danmarks Radio har så store seertal, nemlig at man trods alt sender kvalitet inden for de forskellige genrer, der er.

Så jeg glæder mig også til at mødes igen om 5 år. Det kan være, at hr. Aage Frandsen har fået ret. Det håber jeg jo ikke, men fair nok, det er den politiske uenighed, der er, og så må vi prøve at se på det om 5 år.

Til fru Jytte Andersen med hensyn til sanktioner så er det jo at prøve at lede efter et hår i suppen. Vi har tilkendegivet fra regeringens side, at der vil være sanktioner. Det er klart, at vi skal have dem helt på plads juridisk set, og derfor kan vi jo ikke præcisere dem nærmere nu. Det er ting, vi diskuterer med Justitsministeriet, det er ting, vi diskuterer med Kammeradvokaten, det er ting, som skal kunne holde i et eventuelt kontraktforløb.

Jeg kan blot tilkendegive heroppefra, at selvfølgelig vil der være nogle sanktioner. Selvfølgelig vil der være et forløb, hvor man vil opleve, at der vil være forskellige niveauer, som vil afstedkomme forskellige sanktioner. Det vil ligge på plads, når vi har været igennem de juridiske drøftelser. Det er nemt nok at sige nogle ting som politiker, men det er klart, at vi skal have det clearet af med det juridiske system. Det er vi i gang med, og det har vi for øvrigt været gennem lang tid.

Til fru Mette Frederiksen med hensyn til public service-kontrakterne så følger de jo blot i forlængelse af de ting, vi har skrevet i vores medieaftale om garantier for kvalitet. De er så kendte nu, og det er også det, man skal tage stilling til, når man diskuterer det her lovforslag. Man har haft udkastet til public service-kontrakterne i Kulturudvalget gennem flere uger, og de er jo baggrunden for den første behandling af forslaget, vi har i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 2/4 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lars Kramer Mikkelsen (S):

For Socialdemokraterne er en ansøgning om dansk statsborgerskab det ultimative ønske om integration i det danske samfund. Der er for os tale om mennesker, der har boet og levet i Danmark igennem mange år, inden de søger statsborgerskab.

VK-regeringen har på en række felter strammet mulighederne for at opnå dansk indfødsret. En del af disse ændringer er Socialdemokraterne ikke uenige i, selv om vi ikke har haft indflydelse på dem. Hvad vi derimod ikke er enige i, er, når praksis så tydeligt ændrer sig, som realiteten er i dag, f.eks. på et område som statsløshed; så mener vi, der er grund til bekymring.

Danmark har som medlem af Europarådet tiltrådt den europæiske konvention om statsborgerskab, hvori der direkte skrives, at statsløshed bør undgås. I praksis sker det efter vores opfattelse alt for ofte, at vi ikke lader en persons statsløshed veje i forhold til ansøgning om dansk indfødsret. Det mener vi er forkert, og vi vil opfordre ministeren til at få rettet op på dette forhold.

Vi mener sådan set også, at der burde tages en række menneskelige hensyn i forhold til ansøgerens helbredssituation. Det er flertallet ikke parat til, det er vi kede af, men vi vil også opfordre ministeren til at få rettet op på dette forhold.

Kl. 13.45

Aftalen mellem V, K og Dansk Folkeparti omkring indfødsretsspørgsmål er én ting. Aftalen